

SVENSK Fallskärmsport

SVENSKA FALLSKÄRMSFÖRBUNDETS MEDLEMSMAGASIN

När det ofattbara händer - Örebro i sorg

Nyfiken på Mats Svensson

Nytt hopprekord - 145 hopp på en dag!

SINCE 1991
MORE THAN
251.000 CYPRES
HAVE ATTENDED
MORE THAN
161 MILLION
JUMPS AND HAVE
SAVED
MORE THAN
5.100 SKYDIVERS.
ALL UNITS HAVE
ALWAYS*
DONE THEIR JOB.
WITH NO
EXCEPTION.

Helmut Cloth
inventor of CYPRES

*WHEN THE CONDITIONS FOR AN ACTIVATION HAVE SHOWN UP.

Tio år av glädje... ...och sorg

Den 11 juli var en dag i min kalender som planerat skulle firas. För mig skulle det då på dagen vara 10 år sedan mitt allra första fallskärmshopp. Detta tillsammans med att jag på lika många år, äntligen lyckats få ihop 500 hopp. Men på torsdagskvällen blev jag och hela hoppssverige brutalt påmind om den oerhört tunna linjen mellan sportens eufori och tragedi. Ån en gång skakades fallskärmssverige av en flygplanstragedi med nio älskade, nu även saknade, medlemmar i vår stora hoppfamilj. Detta som vi kallar sportens baksida och som lurar runt hörnet varje dag. Att vara en del i en så stor och fin gemenskap, som är alla oss hoppare förunnat, medför också att man tyvärr får räkna med att människor man känner, älskar, umgås med eller kanske bara hört talas om kan ryckas ifrån en i ett enda ögonblick. Det är tungt att leva med den vetskapen men det enda man kan trösta sig med är att vi alla som valt att ägna oss åt fallskärmshoppning gör det för att vi älskar det, och för att det är en viktig del i våra liv.

Så småningom ska 10-årsdagen firas och det jag framför allt vill fira är lyckan och glädjen att få tillhöra en gemenskap att vara stolt över. Vår förmåga som grupp att stötta och trösta varandra i kris likväl som att glädjas och skratta tillsammans.

Svensk Fallskärmssport är ingen nyhetstidning. Det har hunnit gå nästan åtta veckor när du håller tidningen i din hand. Det du får läsa i det här numret är om de allra första skälvande dagarna efter olyckan i

Örebro, när ett tungt täcke lade sig över hela hoppssverige. Mycket har hunnit hända sedan dess och alla, både de närmaste och de som sörjt på avstånd, har kanske nu börjat återgå till sin vanliga vardag både som fallskärmshoppare och i våra vanliga liv. Men de vi förlorat kommer alltid finnas kvar i våra hjärtan och i våra fantastiska minnen som vi kommer att dela med varandra och glädjas åt.

Det är en balansgång att skapa ett tidningsnummer när något tragiskt har hänt. Att försöka hitta en fin balans mellan det sorgliga och det vackra, positiva och roliga som händer omkring oss. Vi hoppas att vi på redaktionen lyckats med det och att du också kan glädja dig åt att läsa om till exempel framgångsrika hoppare som tagit medaljer i SM eller om hoppmaskinen Aron Andersson som gjorde 145 hopp under en och samma dag. I artikelserien "Nyfiken På" får du lära känna Mats Svensson, från Fallskärmsklubben SYD, som vände en egen personlig tragedi till något gott och positivt som han gärna delar med sig av.

Ta hand om varandra! Sörj, gläds, njut, krama varandra, och gör det som vi är bäst på, nämligen att leva våra liv till fullo!

Penny

Innehållsförteckning

- 4 Kalendarier, notiser
- 6 RI-spalten
- 7 Incidentrapporter
- 9 Ordförandespalten
- 12 Minnesstund i Örebro
- 13 Anna stod pall för pressen
- 14 Hopprekord med Aron Andersson
- 16 Nyfiken På: Mats Svensson
- 22 SM
- 25 Tips & Trix - Att starta ett lag
- 26 Klubbkollen - Vad har hänt sedan sist? Nyköpings Fallskärmsklubb
- 27 Midsommarboogie i Halmstad
- 28 Hoppsommar
- 30 Young Guns

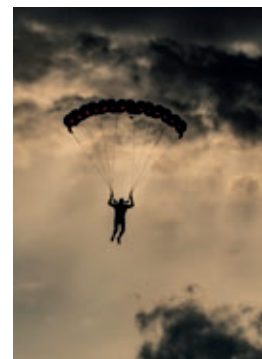

Foto: Viktor "Smulan" Engberg

Ansvarig utgivare

Jens Grahn
jens_grahn@hotmail.com
Svenska Fallskärmsförbundet

Layout, originalarbete,
bildredigering och distribution:
V-TAB Falkenberg,
madeleine.olsson@v-tab.se

Annonser

SFF kansli
021-41 41 10
info@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Preliminära utgivningsveckor för 2021

1/21 v.16, 2/21 v.25
3/21 v.34, 4/21 v.43
5/21 v.51

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet, samt övriga mottagare och prenumeranter skickar adressändring till SFF, info@sff.se

Prenumeration

Icke medlemmar som önskar prenumerera på Svensk Fallskärmssport kontaktar SFF:s kansli, se kontaktuppgifter nedan. Pris för fem nummer inom Sverige: 500 kr.

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-414110
E-post: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce
0702-75 97 47
info@sff.se

Pixine Lyckner
0733-23 13 13
pixine@live.se

Linda Lundberg
0707-35 59 60
lindalundberget@gmail.com

Kalendariet Med reservation för ändringar

Augusti

28 SM i tiomanna speedformation, FKA
29 SM reservdag

September

30/8-3/9 PIA-symposiet i Cincinnati, USA

Oktober

8 - 9 SM i vindtunnel, Bodyflight Göteborg

November

13 - 14 Förbundskonferens

Elva nya AFF-instruktörer efter avklarad examinering

Efter en tuff vecka i mitten på juni där deltagarna prövades både gällande sina färdigheter i frifallet, samt gällande hanteringen av eleven på marken kan nu elva nyexaminerade deltagare stoltsera med sin AFF-behörighet. Examineringen som är väldigt krävande på flera sätt påverkade deltagarna både psykiskt och emotionellt. AFF-utbildningen är den klart mest krävande utbildningen menar Sven Mörtberg eftersom den ställer oerhört stora krav på deltagarna. Att vara väl förberedd är nödvändigt för att klara av att möta de prövningar man ställs inför.

Sara Hall Ericson var kurschef för AFF-examineringen och har under våren jobbat intensivt med att färdigställa ett nytt uppdaterat AFF-kompendium där den svenska utbildningen och examineringen ska vara mer likställd med den som genomförs i andra länder. Sara förklarar: "Syftet med kompendiet är att tydliggöra mål och krav för AFF-examineringen så att kandidater får en bättre förståelse för de förväntningar som finns. Samt att förse erfarna instruktörer och examineringer med redskap och riktlinjer att luta sig emot. Förhoppningsvis skapar det mindre stress under examineringen då kandidaternas möjligheter att träna både mentalt och praktiskt ökar. Min förhoppning är också att erfarna instruktörer använder kompendiet som ett utbildningsmedel för att hålla sig á jour."

En av deltagarna, Andreas Gillgren från FKCG i Göteborg, understryker hur emotionellt påfrestande veckan var. "Det blir speciellt när man tränat så länge och hårt för att uppfylla kraven, samt att man vill hjälpa sin klubb med alla nya elever. Nu har jag förvisso fantastiska vänner som hade stöttat mig oavsett hur det hade gått, men man blir absolut utmanad att prestera under press under AFF-X, vilket jag tycker är bra med tanke på vad som väntar efter examineringen!"

De elva godkända AFF-instruktörerna är:

Andreas Gillgren	FKCG
Patrik Wallberg	FKCG
Marcus Turula	FKCG
Robin Johansson	FHS
Niklas Mac Lachlan	FHS
Jeremy Leung	SYD
Thomas Gärdängen	SYD
Emil Svensson	SYD
Claudius Natali	SYD
David Månsson	LFK
Axel Åshuvud	FKA

Foto: Maria Olofsson

Minnesdag i Umeå

Två år på dagen efter den tragiska flygolyckan i Umeå den 14 juli 2019 hölls en minnesstund på Umeå Fallskärmsklubb för att hedra de nio omkomna. Många sår har rivits upp för klubbkamrater och anhöriga när ännu en flygolycka inträffade knappt en vecka före minnesdagen. Johan Hellström som var en av dem som stod mitt i centrum i Umeåklubben krisantering känner stor sorg och empati för vad vännerna i Örebro går igenom just nu. "Vi vet exakt vad de går igenom och hela Umeå Fallskärmsklubb står tillsammans med Örebro Fallskärmsklubb och anhöriga i denna svåra stund", säger Johan.

Foto: Penny Robertson-Pearce

Några av många utmärkelser

Under AFF-examinationen i juni delades två av årets många utmärkelser ut. Det var Robert Alasuutari från FKCG som fick utmärkelse för 3000 hopp och David Månsson från LFK som fick utmärkelse för 1000 hopp. Under sommaren har Riksinstruktören Sven Mörtberg gästade många av Sveriges hoppklubbar och har passat på att dela ut utmärkelser i samband med det.

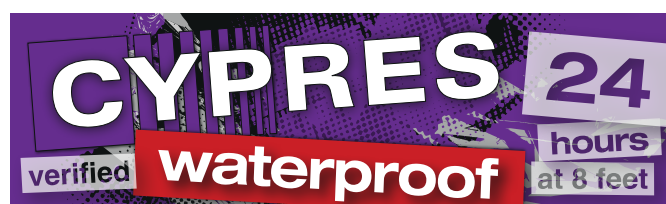
SFF delar inte en åsikt i en artikel från förra numret av SFS.

I förra numret av Svensk Fallskärmsport publicerade vi en artikel om "AFF-recurrent training" som anordnades på några klubbar under våren. I en intervju med deltagande AFF-instruktör uttrycktes en bestämd åsikt att det skulle vara farligt att göra dubbelnivåer med två instruktörer under AFF-utbildning. Självklart har alla rätten att uttrycka sin åsikt och därför redigerades det inte bort. Sven Mörtberg, vår riksinstruktör, vill dock i efterhand framföra att det inte är en åsikt som delas av Svenska Fallskärmsförbundet eller Utbildnings- och Säkerhetskommittén, inte heller av fallskärmsförbund i andra länder så vitt han vet.

Vindtunnelfonden 2021

Tävlingskommittén har tilldelat timmar för följande lag ur Vindtunnelfonden 2021:

Echochamber	1,5 timmar
Kwansta Kwattro	1,5 timmar
Aurora	1 timme
D2W	30 min
Blockbuster	30 min

SFF profilkläder

SFF:s kollektion är praktisk och användbar året om. Till exempel är funktionströjan perfekt att ha under overallen både vid hoppning och vindtunnelflygning. Vår populära mössa kommer väl till pass när hösten smyger sig på.

Profiltröja

En prisvärd rundhalsad, interlockstickad funktionströja i 100 % polyester. Plagget är infärgat med en metod som påverkar miljön mindre och ger bättre färgbeständighet. Oeko-tex certifierad.

Märke: Printer Red flag Active wear

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga på höger ärm och vänster bröst

Storlekar: Dam XS-XXXL, Herr XS-5XL

Profilmössa

Märke: New Wave Clique Saco

Beskrivning: Modern mössa i dubbel single jersey.

Färger: Marinblå, royalblå, mörkgrå, röd, vit, rosa, grön

Tryck: SFF logga mitt fram

Storlek: En storlek

Beställning, betalning och leverans

Beställ: Mejla till info@sff.se.

-Uppge namn, adress, artikel, färg och storlek

Betalning: Swisha till 123 319 9353 - Uppge namn, artikel

Leverans: Din beställning hanteras och postas inom två veckor om den finns i lager. I annat fall blir du meddelad om längre leveranstid. Leverans sker via post.

Profilkeps

Märke: Clique, Texas cap

Beskrivning: Twillkeps i 100% bomull med kardborrejustering baktill

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult mitt fram

Storlek: En storlek

Profilbuff

Märke: Beechfield, "Morf"

Beskrivning: Sömlöst, skönt material som andas

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult

Storlek: En storlek

Ri-spalten

Varför vi inte spekulerar efter en olycka

Efter den tragiska flygolyckan i Örebro var trycket hårt från media att få svar på orsaken. Många självutnämnda flygexperter hade mängder med olika teorier och förklaringar. Experterna presenterade "fakta" som var direkt felaktiga och var snabba med att dra slutsatsen att olyckan liknade flygolyckan i Umeå. Allt detta gjordes utan att ha vare sig fakta från haveriplatsen eller egen kunskap från fallskärmsflygning eller fallskärmsshopping.

En haveriutredning görs alltid efter en allvarlig olycka. Den utförs mycket noggrant, följer vedertagna metoder och processteg och tar tid. En haveriutredning måste få ta den tid som krävs och ett år eller mer är inte ovanligt. Att då direkt efter olyckan uttala sig om orsakerna faller på sin egen orimlighet.

Alla vill självklart ha svar på VARFÖR. Men, att i tidigt läge spekulera kring orsaker är inte meningsfullt. Att gissa sig till en mängd olika teorier hjälper ingen.

För vad är meningen med en förklaring som kanske visar sig vara felaktig?

Det är helt enkelt fel att spekulera i ett tidigt skede innan alla fakta finns framtagna. Det kan till och med vara skadligt. Det kan till exempel ge falska föreställningar och förklaringar, skapa skuld känslor som är oberättigade eller uttala krav på regelskärpningar som senare visar sig vara obefogade eller kontraproduktiva.

SFF gick tidigt ut till media och satte ner foten kring detta. Vi var tydliga med att det är helt utslutet att vi skulle spekulera. Att vi litar på Statens Haverikommissionens utredning och att under tiden den pågår, uttalar vi oss inte om vad som skulle kunna vara orsaker till olyckan. Media har visat förståelse och efter det respekterat vår hållning. Frågor från media om officiella uttalanden om våra teorier kring olyckan tystnade.

Frustrerande och på gränsen till kränkande har det dock varit att höra uttalanden från så kallade experter att fallskärmsshoppare i allmänhet är ett gäng som inte har någon förståelse för säkerhet och idkar verksamhet som liknar "rena rama vilda västern".

SFF bedriver fallskärmsverksamhet i tätt samarbete med Transportstyrelsen med godkända regler och procedurer som växt fram från starten 1955 och som bygger på kunskap, erfarenhet och internationell praxis.

Fallskärmsshoppare i Sverige och våra fallskärmspiloter är mycket säkerhetsmedvetna. Vi jobbar ständigt med säkerhet och vi har en sund säkerhetskultur som ligger i framkant internationellt. Den som påstår något annat kan inte ha besökt en fallskärmsklubb eller träffat en fallskärmpilot i modern tid.

Men, det ska också framhållas att vi också fått mycket beröm från olika myndigheter för vårt agerande, vår uppenbara kärlek till sporten, vår styrka och sammanhållning med förmåga att stötta och trösta varandra mitt i denna ofattbara tragedi.

Jag är stolt över att vara en del av fallskärmsverige med mycket kompetenta funktionärer på olika nivåer ute i våra klubbar. Där många fantastiska kärleksfulla människor klivit fram och tagit ansvar när det nu blåst som värst. Och inte minst på det sätt vi fallskärmsshoppare bejaktar kärleken till sporten och varandra och på riktigt manifesterar alla människors lika värde.

Vi ses på fältet!

Sven Mörtberg
SFF:s riksinstruktör

Incidentrapporter

Fallskärmsrapport - Årsförsta med högfartslandning

Hoppare:

År i sporten: 9 år

Totalt antal hopp: 629

Antal hopp med aktuell utrustning: 129

Antal hopp under de senaste tre månaderna: 2

Huvudfallskärm: Katana 135

Avskrift från fallskärmsrapport:

"Kommer in för att "hooka" 180 grader på 170 meter. Hade bra marginal mot marken på den höjden föregående år, så jag la på 10 meter extra. Hooken blir bra men jag ger för dålig input på bakre bärremmarna, så jag sjunker för lågt och släpar benen lite grann. Högerfoten knakar till när jag börjat gå på styrlinorna redan och pitchar upp mig i rätt nivå. Jag är medveten om att foten är skadad och väljer att landa på rumpen. Jag var för taggad på ny säsong och skulle gett det några hopp till med mer övning på bakre på höjd. Klantigt!"

Chefsinstruktörens kommentar:

"Avrostningshopp syftar till att i lugn takt att återta känslan man förhoppningsvis hade före uppehållet i hoppningen. Ju mer avancerade hopp vi vill göra, desto mer behöver vi tänka igenom vad vi gör och hur vi ska utföra det. Ge dig själv tid och bästa förutsättningarna för att hitta känslan."

Fredrik "Carlsa" Carlssons kommentar:

Här är vi precis i början på karriären av högfartslandningar och i början på säsongen.

Det finns många saker att begrunda i SBF 402:17. För att ha kommit till 180 graders "hookturn" på 629 hopp så har man säkert precis börjat med 90 graders "hookturn" året innan. Det ska till minst 50 stycken 90 graders rotationer inom 3 månader för att få börja med 180 graders rotationer. Då har man inte hunnit göra många övningar med 180 graders rotation innan säsongen är över.

När man är så ny i förfrändet bör man inte direkt gå på samma manöver de första hoppen för året.

Det är många saker att tänka på när man högfartslandar som hopparen själv också insåg efteråt.

Jag rekommenderar att alla som högfartslandar rådgör med sin HFL-handledare om hur man inleder året som ganska ny högfartslandare. Vi är många gånger för dåliga på att prata med vår handledare, de ser saken från ett annat håll och har väldigt mycket att lära ut och förmedla. Livsviktig information!

” ” Vi tycker faktiskt om frågvisa personer i det sammanhanget. Ni är inte alls dryga, tvärtom!

Jag blir glad när jag ser att man klarat sig med en stukning efter en HFL-olycka, marginalerna är väldigt små och oftast är utgången mångfaldigt värre eller till och med katastrofal även vid små fel.

Man måste ha med sig det i tankarna när man ägnar sig åt högriskmoment som detta är.

Ökad medvetenhet och närvaro samt att be om externa input är en god nyckel till framgång. Finns inte kompetensen där du är så bege dig dit den finns. Gå kurser och fråga mycket om råd, speciellt i början. Kom ihåg att här är ett tillfälle där vi verkligen inte vill uppfinna hjulet själva igen den hårda vägen. Det är kul att flyga sin skärm, se bara till att du kan göra det om och om igen.

Fallskärmsrapport - Reservdrag under kalottformationsträning

Hoppare:

År i sporten: 5 år

Totalt antal hopp: 1065

Antal hopp under de senaste tre månaderna: 21

Antal hopp med aktuell utrustning: 5

Antal hopp av det slag som utfördes: 5

Huvudfallskärm: Lightning 126, speciell skärm för kalottformation (CRW)

Avskrift från fallskärmsrapport:

Kalottformationsläger med lånad utrustning. Flög 2-stack och jag var underst. Hoppare tre dockade hårt och jag fick linor runt mig, hoppare tre studsade tillbaka. En av linorna drog mitt reservhandtag, jag blev uppmärksam på reservpilot ute, väntade på att de två andra svängde undan och cuttade.

Chefsinstruktörens kommentar:

Hopparen agerade lugnt och korrekt. En åtgärd kunde vara att byta till ett D-handtag för reserven om hopparen avser att fortsätta hoppa CRW med aktuell rigg.

Fredrik "Carlsa" Carlssons kommentar:

Bra agerande av hopparen som fick sin reservskärm dragen oavsiktligt. Efter att även läst några blå rapporter om kalottformation (CRW), så ser jag ett utbildningsbehov precis som chefsinstruktören också förespråkar i en av de blå rapporter, som ej är återgivna här.

Det är inte en stor gren i svensk fallskärmssport för tillfället men

den blommar upp lite då och då, vilket är väldigt trevligt. Vi har mycket erfarna duktiga CRW-hoppare i Sverige, men de är inte alltid där när trenden dyker upp. Vid det här tillfället var det CRW-läger så nu fanns ju kompetensen på plats vilket är underbart.

Det finns många saker man kan lära sig av andra för att inte behöva uppfinna hjulet igen på egen hand.

Jag tänker främst på utrustning och förfarande i olika situationer, alltifrån vad som bör beaktas i olika manövrar till problemlösning och agerande i en onormal situation.

Det är mycket som kan hända och man kan kanske likställa det med när man som ny elev fick lära sig olika felfunktioner/driftstörningar och hur man agerar.

Här är också ett tillfälle att dra paralleller till andra grenar inom sporten.

Varje gång man ger sig in på ett nytt område måste man inse att man är just nybörjare och behöver söka upp information. Även om jag har 20 år i sporten har jag kanske till exempel aldrig hoppat speed. Jag skulle vara en komplett nybörjare på det och skulle behöva en massa information och utbildning för att genomföra det på ett säkert sätt.

Likaså är det när man till exempel provar fri-flygning, track, vinkel, speedformation och så vidare för första gången.

Sakerna man behöver titta på är oftast samma sak, som till exempel utrustning, klädsel, genomförande med mera, men lösningarna för de olika områdena kan skilja sig åt markant.

Om man inte frågar innan och aktivt söker hjälp, kommer incidenterna snabbt komma krypande. Och tyvärr även olyckorna.

Utrustningen är en stor bit i varje gren och måste verkligen vara anpassad för sitt ändamål. Vi har ingen "allround-rigg" som passar till alla discipliner. Det är stor skillnad på en rigg som används för till exempel speed, wingsuit och CRW. Det kan bli katastrofala följder att tro något annat.

Annan utrustning såsom dytter, höjdmätare, knivar med mera måste också anpassas och ställas in på olika sätt för olika discipliner.

Man är absolut inte jobbig om man frågar mycket på områden där man är ny i fallskärmsvärlden. Vi tycker faktiskt om frågvisa personer i det sammanhanget. Ni är inte alls dryga, tvärtom!

Vi ogillar däremot personer som inte frågar och i stället försöker lösa allt på egen hand efter lite tittande på "Youtube". Det är inte rätt väg att gå. Vi älskar att dela med oss av erfarenheter och tips så att ni ska slippa gå den hårda vägen. Vi älskar också när ni delar med er av era erfarenheter till oss, speciellt vid incidenter och olyckor. Vi är inte här för att döma någon utan bara för att göra sporten säkrare och roligare för alla. "No blame culture" när den är som bäst.

Ordförandespalten

Det som inte får hända, hände. Ännu en gång. Vi har återigen förlorat nio kamrater i en tragisk flygplansolycka, denna gång i Örebro. Det är troligtvis ingen i fallskärmsverige som lämnats oberörd av det inträffade och alla söker av naturliga skäl svar på hur detta kunde ske. Men det är upplyftande att se att medlemmar undviker att spekulera

då det eventuellt kan förvärra situationen. Likväl har vi alla anledning att vara stolta över hur medlemmarna på plats hanterade händelsen, och kanske i synnerhet över hur Jesper Bergstrand tacklade situationen.

Det värmer i kroppen när jag får höra att Statens Haverikommission kommenterat och imponerats av sportens unika sammanhållning och gemenskap. Hur vi finns där för varandra när det skiter sig, hur vi öppnar oss och skapar plats åt de anhöriga och tillsammans delar både sorg och glädje. Det är något unikt som vi alla ska känna oss stolta över att vara en del av.

Sorgen, saknaden och smärtan av förlusten är något vi kommer att få bära med oss framåt, både enskilt och som kollektiv. Men det är i varje fall en tröst att det är något vi kan göra tillsammans, om man så vill. Sök stöd och tröst hos era hoppkompisar, glöm heller inte bort att prata med era anhöriga och den närmsta familjen. Det känns också väldigt fint att stora delar av samhället i övrigt slutit upp och visat oss sitt stöd i detta med kondoleanser från statsministern, Överbefälhavaren, partiledare, företrädare för frivilliga försvarsorganisationer, Riksidrottsförbundet, Flygsportsförbundet och fler därtill. Det är tydligt att vi inte står ensamma i denna stund och där i finns en viss tröst.

Min förhoppning och önskan är att vi fortsätter att prata med varandra om de vi förlorat, om det som skrämmer oss och att vi som kollektiv fortsätter att hålla om varandra. Tala med varandra, berätta om de fantastiska människor vi förlorat, minns dem, dela med er av minnen och de goda stunderna. På så sätt lever de kvar bland oss.

Jag, och styrelsen, är både rörda och stolta av hur fallskärmsverige återigen visar hur stark och inkluderande vår community är. Och vi vill att ni ska veta att vi finns här, inte bara som beslutande organ, utan även som hoppvänner och medlemmar i den förlängda familjen. Jag hoppas att vi alla snart får möjlighet att ses på fältet.

Sebastian Croon
Ordförande

**“EVERY NEW BEGINNING COMES FROM
SOME OTHER BEGINNING'S END.”**

-LUCIUS ANNAEUS SENECA

**PERFORMANCE
DESIGNS, INC.**

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM/FIRST-TO-KNOW

När det ofattbara händer-Örebro i sorg

Text: Penny Robertson-Pearce

Det går inte att beskriva i ord hur det fantastiska och glädjrika i vår sport i en handvändning kan vändas till den mörkaste av tragedier. Torsdagen den 8 juli klockan 19:20 kommer för alltid bli ett minne präglat av stor sorg och saknad efter flygplanshaveriet i Örebro Fallskärmsklubb.

Stämningen efter det inträffade lade sig som ett tungt täcke över hoppssverige mitt under rådande högsommarvärme. Den planerade hoppveckan som bjudit på så många fina stunder för Örebroklubben slutade i en tragedi.

När det inlånade flygplanet från Skånes Fallskärmsklubb havererade på torsdagskvällen förlorade fallskärmssverige åtta älskade hoppvänner och en älskad och uppskattad pilot. De flesta hemmahörande i Örebroklubben men även tre från andra klubbar. När nyheten nådde hoppssverige lade sig en dyster stämning över landets alla klubbar, där man samlades för lågmälda samtal och för att trösta varandra.

Jesper fick tråda in i rollen som RI på plats
Riksinstruktören Sven Mörtberg, var i Bänkås hos Sundsvalls Fallskärmsklubb när han möttes av det tragiska beskedet på jourtelefonen. Han packade ihop på kort tid och satte sig i bilen för att köra den 50 mil långa sträckan till Örebro. På vägen satt Sven i telefon i stort sett hela tiden. "Jag kom först i kontakt med Jesper Bergstrand (medlem i USK och hoppare samt medlem i ÖFK sedan 1996. reds.anm), och jag drog en lättnadens suck när han svarade. Jag bad Jesper åka ut till klubben och vara ställföreträdande RI på plats i väntan på att jag skulle komma fram." Sven var även i kontakt med tidigare ordförande i SFF, Peo Humla, som har värdefull kunskap från Umeåolyckan och Sven fick på så vis kontaktpuffar till Competenscompagniet, en extern grupp som bland annat erbjuder krishantering. "Det var en lång bilresa och jag var tvungen att stanna till för att rensa hjärnan med en kort löprunda och vila lite vid ett tillfälle. Jag ringde många samtal och fick en hel del stöd och hjälp från bland annat Ola Jameson, psykolog som SFF konsulterar vid behov och Johan Hellström som hade en viktig roll i samband med olyckan i Umeå", berättar Sven.

Medan räddningstjänsten avslutade arbetet vid nedslagsplatsen under kvällen fokuserade man helt på att ta hand om medlemmar och anhöriga som kommit ut till klubben. POSOM-gruppen, som är ledande gällande krishantering och som finns i varje kommun,

kom snabbt till undsättning för att stötta och koordinera hjälp till alla som befann sig på klubben. Polisen spärrade av området för att säkerställa att media inte skulle kunna komma i kontakt med dem som var på plats.

Haverikommissionen informerade och svarade på frågor

Sven anlände tidigt fredag morgon, i sällskap med Pelle Scherdin från SFF:s styrelse som även är pilotchef i förbundet. Jesper som åkt hem en sväng under natten för att vila sammanstrålade med dem och återkopplade om vad som skett under torsdagskvällen. Klockan 10 samlades medlemmar och anhöriga vid klubbstugan för information. Svenska kyrkan, representanter från POSOM-gruppen, polisen och Competenscompagniet var på plats och tillsammans förklarade de sina olika roller. Representanten för POSOM-gruppen var starkt imponerad av hopparnas enorma förmåga att stötta varandra på egen hand.

Efter lunch kom Statens Haverikommission ut till klubben för att berätta om olyckskvällens händelseförlopp. De hade under förmiddagen träffat de anhöriga inne i stan. Peter Swaffer förklarade på ett mycket lugnt och pedagogiskt sätt om hela händelseförloppet från när larmet gick till nuläget. Han kungjorde att det enda man visste då direkt efter olyckan var att planet startade och på drygt 100 meters höjd, gjorde en 180 gradig kraftig sväng åt vänster och slog ned i marken. Han förklarade att processen för att uttröna exakt vad som hänt kommer att ta tid. Anledningen är att SHK aldrig gissar utan vill vända på varenda sten för att veta säkert. Peter avrådde från att lyssna på nyheter och så kallade flygexperter eftersom som han uttryckte med eftertryck; "De vet ingenting!"

Peter kunde även lugna oroliga som hört att flygplanet brunnit efter nedslaget med att ingen av de avlidna hade varit brännskadade utan alla hade avlidit till följd av nedslaget. Peter, liksom stödgruppen från POSOM, uttryckte hur imponerad han var av den starka gemenskap och styrka som han upplevt bland hoppare både nu och när han varit involverad i Umeå-olyckan. Han avslutade med att säga: "Sluta inte hoppa - gör det ni

Halv stång på Örebro Flygplats

älskar!" SHK dröjde sig kvar så att alla som ville kunde ställa frågor och det var mycket uppskattat.

Första mötet med media

Från den externa krishanteringsgruppen Competenscompagniet, som är en nätverksorganisation med djup erfarenhet inom bland annat krisstöd och krisledning, fanns två närvarande med anknytning från fallskärmsvärlden ute på klubben. Mattias Hammar, polis som tidigare hoppade i många år och som var en av de överlevande från flygkraschen i Östersund 2004, samt James Cumberland som är aktiv hoppare och förbundsinstruktör inom SFF. James tog tidigt på sig att vara kontaktperson för de anhöriga, såg till att ha kontakt med samtliga och agera kontaktperson mellan dem och klubben. Han var mån om att få dem att komma ut och känna sig välkomna på klubben.

Sven och Jesper beslutade sig på fredag förmiddag för att gå ut och möta media som samlats utanför avspärrningsområdet vid flygplatsen. Där mötte de alla de stora dagstidningarna samt SVT och TV4. I intervjuerna var båda två djupt rörda men de upplevde att de fick fin kontakt med mediarepresentanterna som visade dem respekt, förståelse och medmänsklighet i deras sorg. Jesper sa i intervjun med SVT:

"Hur gör man det ogreppbara greppbart? Man får ta en sak i taget. Vi tar hand om varandra."

Möjlighet att besöka olycksplatsen

På lördagen kom polisens identifieringsgrupp

ut till klubben för att informera om identifieringsprocessen som är utdragen eftersom den görs enligt Interpols standard med både DNA, tandkort och fingeravtryck. I skrivande stund är identifiering klar och namnen är officiella eftersom de anhöriga har godkänt att de offentliggörs. Av respekt för sörjande familjer och vänner kommer Svensk Fallskärmsport avvakta till nästa nummer av tidningen med att publicera minnessidor över våra förolyckade hoppvänner.

På söndagen anordnades möjlighet för anhöriga och klubbmedlemmar att besöka olycksplatsen. De kördes dit i buss i två omgångar, först de anhöriga för sig och därefter medlemmarna. Sven som följde med berättar: "Vi fick en begränsad tid att bevittna olycksplatsen. Det var ledsamt och tungt. Ett flygplansvrak, ett tidigare omtyckt och uppskattat klubbflygplan, Kalle David, och platsen där vi förlorat nio älskade vänner." Poliserna som var med var också tagna av situationen och överväldigade av hur stark vår gemenskap är och hur väl vi tar hand om varandra i den här svåra stunden. Busschauffören visade också stor hänsyn genom att köra en längre omväg på väg tillbaka till klubben för att undvika media. När alla var tillbaka i klubbstugan, dit James lyckats övertala i stort sett alla anhöriga att ansluta sig, pågick till

en början lite försiktigt samtalande mellan grupperna. Men efter ett par timmar när det började dra ihop sig till uppbrott tog Jesper till orda och riktade några väl valda ord till de anhöriga som var där; "Ni är alltid välkomna till oss, ni är inte längre ni och vi är inte längre vi. Ni är vi, anhöriga och en del av fallskärmsfamiljen." Dessa ord blev ganska förlösande för alla och de tidigare grupperingarna övergick i omfamningar mellan grupperna. "En fin stund", berättar Sven, "och viktigt att det blev sagt."

Pelle Scherdin bistod under söndagskvällen när flygplansvraket evakuerades från platsen och transporterades till Strängnäs där Haverikommissionen kommer att fortsätta sitt gedigna arbete med att försöka finna svar på vad som orsakade olyckan. Pelles kunskap om flygplansmodellen och hur den bäst monteras isär var till stor hjälp.

Stort stöd från omvärlden

Helgen övergick i vardag och flera började åka hem för att återgå till sina vardagliga sysslor. Men många av medlemmarna och hoppare från andra klubbar har återkommit på kvällstid för att stötta varandra och dela roliga och kära minnen om hoppvännerna de förlorat. Sorgen kommer att ta sin tid och i nuläget handlar det mesta i klubben om att sörja, minnas och ta hand om varandra.

Att sätta sig ner och fundera över klubbens framtid får komma längre fram. En viktig stomme i klubben, med flera nyckelpersoner som man nu förlorat, blir inte lätt att ersätta. Under ett kort samtal med Jesper fyra dagar efter flygolyckan berättar han att stödet från allmänheten och hoppssverige varit enormt. Även internationella kondoleanser från världens alla hörn har strömmat in. Han känner sig djupt rörd över all kärlek, omtänksamhet och stöttning som kommit både till honom själv och till klubben. Jesper uttrycker även stor tacksamhet till Örebro kommun och Statens Haverikommission. I en av de tidiga intervjuerna uttryckte Jesper ett stort förtroende för den utredning som påbörjats. "Det vi kan lita oss tillbaka på är att Haverikommissionen gör ett hängivet, dedikerat arbete. Det som hjälper oss är att få svar. Vad är det som har hänt? Hur hände det? Och varför? Det är en process som kommer att ta sin tid och det måste det få göra."

Tyst minut i hoppssverige

Svenska Fallskärmsförbundet utlyste en tyst minut ett dygn efter olyckan och runt om i Sverige tändes nio ljus för att hedra minnet av våra vänner. Det var mycket känslosamma, små och större manifestationer på många olika platser, och tankarna gick till de närmast anhöriga och de närmaste vännerna.

Det som är unikt i vår sport är den starka gemenskap som råder hoppare emellan. Den känsla av att vara en enda stor familj, som vi kan dela glädje och sorg med, är unik på många sätt. Det är den här starka gemenskapen och kärleken till varandra och sporten som kommer att hjälpa oss att ta oss igenom den här stora sorgen ännu en gång, även om det kommer att ta lång tid. ■

Text: Penny Robertson-Pearce

Stämningsfull minnesstund i Örebro stadspark

På torsdagen den 15 juli klockan 14:00, en vecka efter flygplansolyckan, arrangerade Länsstyrelsen i Örebro län i samarbete med ÖFK, Svenska kyrkan, Örebro kommun och länets kommuner en minnesstund i den otroligt vackra stadsparken. Många hundra sörjande hade samlats för att hedra minnet av de omkomna.

Vänner från fallskärmsvärlden, både från Örebroklubben och andra klubbar i Sverige slöt upp och samlades tillsammans mitt på den stora gräsmattan framför scenen i stadsparken. Det var en solig och extremt varm dag och vännerna och alla övriga deltagare tog plats under de stora träden som gav tacksam skugga, i anslutning till scenen. De anhöriga satt avskilt närmast scenen

och minnesstunden inleddes med ett tal av landshövding Maria Larsson och en efterföljande tyst minut.

Stämningsfullt

Efter den tysta minuten framfördes Eric Claptons "Tears of heaven" mycket vackert av Martin Almgren, tidigare idolvinnare från Lindesberg, och inte ett öga var torrt. Det var

en fint ordnad minnesceremoni med representanter från regeringen, svenska kyrkan och kommunfullmäktige i Örebro som höll tal och detta varvades med stämningsfull musik. Till sist var det dags för en mycket samlad och sorgtyngd Jesper Bergstrand som denna dag fick företräda sin älskade hemmaklubb. Det var ett fantastiskt vackert tal och med sin

Foto: Privat arkiv

Minnesstund i den vackra stadsparken i Örebro

klara, tydliga och inkännande röst talade Jesper rakt till de församlades hjärtan.

Efter Jespers tal avslutades minnesstunden med vacker musik framförd av två violinister och därefter droppade allmänheten stillsamt av medan hoppfamiljen dröjde sig kvar för att lågmält samtala. Vissa som var närstående till familjerna valde att samtala med dem innan de anhöriga lämnade området via

Jesper Bergstrand från ÖFK höll tal på minnesstunden

Foto: SVT

en annan väg för att skyddas från medial uppmärksamhet.

Efter ceremonin valde många att åka ut till fallskärmsklubben vid Örebro flygplats. Det var både hoppare och anhöriga. Det var ett fint sätt att runda av den här känslomässiga dagen innan det var dags att bege sig hemåt igen framåt kvällen. ■

Jesper Bergstrands tal:

Tack, oändligt tack!

Vi är en liten fallskärmsklubb.

Och tillsammans delar vi ett underbart äventyr, och vi gör fantastiska saker tillsammans.

Då plötsligen, blev allt mörkt, skrämmande och hemskt.

Och vi är små, ensamma, rädda och förtvivlade.

Då kommer fantastiska människor med värme, omtanke och stöd.

Vi får filtar som värmer, vi får mat och vi får dryck. Och vi får tid att vara för oss själva när vi försöker förstå.

Och då, där vi är i stormens öga, förstår vi att vår sorg är er sorg.

Ni lämnar blommor, ni skriver kort. Ni söker upp varandra i gemenskap.

Man kan sakna någon som man inte känner.

Och man får sörja någon som man aldrig har träffat.

Men vi ska fortsätta leva. Vi ska älska, vi ska skratta och vi ska minnas.

Vårt äventyr kommer att fortsätta och genom oss kommer de vi älskar att leva vidare.

Minnesträd och krishantering i Skånes Fallskärmsklubb

Ett dygn efter flygolyckan i Örebro hölls en tyst minut runt om i Sveriges klubbar, och i Everöd hos Skånes Fallskärmsklubb samlades en sorgsen skara för att minnas en kär och uppskattad pilot, hoppvänner och ett flygplan som skänkt klubben glädje i över 30 år

Text: Penny Robertson-Pearce

Hangaren ute på klubben som varit hemvist för klubbens flygplan, en Turbo Beaver vid namn Kalle David, gjordes till en minnesplats. Man hade lagt ut en rad med nio rosor mitt på den plats där Kalle David varit parkerad i så många år och där den omkomne piloten tillbringat mycket av sin tid för att med kärlek pyssla om flygplanet.

Tight pilotkår

SFK har en väldigt stark gemenskap mellan klubbens piloter och tre av dem hade begett sig till Örebro för att turas om att flyga och ha det trevligt tillsammans. Att vara i Örebro och dessutom vara nästan först på plats efter nedslaget var tungt eftersom en nära pilotvän omkom tillsammans med hopparna. Piloten hade varit aktiv i klubben och flugit Kalle David i många år och på så lång tid utvecklades såklart en stark sammanhållning mellan pilotvännerna.

En vecka efter olyckan anordnade klubben en minnesstund för piloten genom att plantera

ett minnesträd, en rosenmagnolia, i närheten av klubbstugan. De anhöriga var på plats tillsammans med klubbens medlemmar. Johanna Englund som varit aktiv i klubben i tio år berättar: "Det var en vacker minnesstund och det var så fint att så många kommit till klubben för att närvara. Vi lade blommor vid trädet och pratade med de anhöriga och berättade fina minnen för dem." Efter minnesstunden fanns extern krishantering på plats för att starta upp stöttande samtal för de som ville närvara.

Gemensamma aktiviteter

Ungefär 25-30 medlemmar deltog under krishanteringen och man samlades i små grupper med diskussionsunderlag. Flera upplevde det som befriande att få prata om det som hänt och ventilera sina tankar och känslor, vilket är en viktig del av en sorgprocess. Även om inte alla i klubben kände de omkomna hopparna så är det en gemensam sorg som hela fallskärmssverige delar. Johanna berättar att den närmaste tiden finns planer på att för-

Foto: Privat arkiv

söka göra gemensamma satsningar för alla medlemmar, så att det ska finnas möjlighet att hoppa tillsammans men även göra andra aktiviteter. "På fredagen, två veckor efter olyckan ges det första hopptillfället där högsta prioritet blir att vår nya kull elever, som precis gått sin kurs, ska få hoppa", säger Johanna. "Smålands Fallskärmsklubb lånar ut sin Airvan." Johanna berättar vidare att klubben planerat att organisera upp så att man tillsammans åker till olika klubbar under de tomma hopphelgerna. "Ja, vi vill styra upp det så ingen blir bortglömd. Det är viktigt att vi håller ihop i klubben och tar hand om varandra. Vi kommer även ordna aktiviteter utanför hoppningen, som till exempel att åka wakeboard."

Foto: Liina Väätäinen

Ett stycke flyghistoria

Kan man sörja ett flygplan? "Jag vill nästan påstå det", säger Johanna och fortsätter: "Jag tror vi i Skåneklubben, precis som de flesta hoppare i alla klubbar hyser ganska starka känslor för sina flygplan. Vi har haft Kalle David här i drygt 30 år! Det innebär mycket flyghistoria med så många härliga och roliga minnen förknippat med det flygplanet." Hur framtiden kommer att se ut gällande flygplan och verksamhet får klubben fundera på lite

Foto: Privat arkiv

längre fram. I nuläget vill man värna om den fina gemenskapen i klubben och inom pilotkåren, ta hand om varandra i sorgearbetet och minnas det som varit med glädje. ■

Anna stod pall för pressen

Text: Penny Robertson-Pearce

Anna Oscarson från Varberg valdes in i Svenska Fallskärmsförbundets styrelse 2018 och har varit kommunikationsansvarig i SFF sedan dess. "Jag trodde aldrig jag skulle behöva säga att jag har erfarenhet från liknande olycka och att det var till hjälp för mig den här gången", säger Anna lite bedrövat.

När Anna nåddes av beskedet om olyckan på torsdagskvällen var hon och familjen på väg hem från en semestervecka i Umeå där de hälsat på i föräldrahemmet. När Sven ringde minns Anna att hon tänkte: "Det är inte sant! Det händer inte, inte igen." Till en början, när Anna förstod att haveriet skett direkt efter start, tänkte hon att hon hoppades att det gått bra, men ganska snart stod det klart att så inte var fallet. Hon var förvånad över hur tyst telefonen varit men insåg att det berodde på att den var i semesterläge och när Anna tog bort den inställningen började det ringa.

Många intervjuer

När det väl började ringa slutade det inte på hela kvällen. "Alla de stora nyhetstidningarna och TV-kanalerna hörde av sig och jag upplevde en känsla av Déjà vú, att mycket påminde om hur det var efter olyckan i Umeå." Under torsdagen fanns ännu inte mycket fakta att tillgå utan Anna fick försöka tillhandahålla den lilla information som fanns. "Jag tänkte mycket på hur konstigt det kändes att ha rutin på hur man ska svara på frågor om allvarigare olyckor. Att det är så osannolikt att jag varit med om det tidigare." De sista timmarna på vägen hem till Varberg fortsatte intervjuerna och Anna ombads skicka en porträttbild där hon inte såg allt för glad ut. "Vi fick stanna vid vägkanten och ta en bild som vi kunde använda till medierna." Anna berättar också att hennes man Dan, som är medietränad genom sitt jobb, stöttade och coachade henne i bilen de sista timmarna på vägen hem. "När han tyckte att jag svävade ut för mycket eller gick in för mycket på detaljer viftade han med armen och viskade att jag skulle avbryta." Anna är själv journalist och vet att det är viktigt ändå att ge medierna något att skriva om. Man kan alltid säga det man vet och det som är fakta,

men utesluta alla spekulationer och teorier. Väl hemma, strax före midnatt, stängde Anna av telefonen för lite välbehövlig sömn. En morgonintervju i SVT:s morgonstudio var redan bokad tidigt nästa morgon.

Stöd från Riksidrottsförbundet

Det blev många livesändningar och tidningsintervjuer under fredagen och först fram emot helgen började det lugna ner sig så smått. "I början ville de mest ha en kommentar från SFF om olyckan, men efter hand ville de ha mer specifika detaljer och efterlyste andra nyckelpersoner att få komma till tals med", berättar Anna. De frågor som Anna själv inte kunde besvara försökte hon ta reda på mer fakta om, för att sedan återkoppla till respektive journalist. Hon såg också till att kontakta de personer som media efterfrågat för att se om de kunde tänka sig att göra en intervju. Förutom att möta media var Anna även ansvarig för att det skulle kommuniceras ut information på förbundets hemsida. Det blev tre inlägg under helgen, varav ett direkt efter olyckan, ett om den tysta minuten ett dygn senare och ett lite mer utförligt om hur SFF hanterade krissituationen. Det blev många samtal under helgen med framför allt Sven Mörberg, Jesper Bergstrand och Pelle Scherdin för att bli uppdaterad om vad som hände. "Jag fick även stöd från Riksidrottsförbundets mediakontakt hur jag skulle försöka bemöta de frågeställningar som handlade om hur det kunde inträffa en ny olycka så tätt inpå den förra i Umeå. Det är ju en väldigt svår fråga att besvara på ett bra sätt och det finns i nuläget inget svar på det, eftersom en utredning först måste göras av SHK (Statens Haverikommission reds. anm)."

Stor respekt på sociala medier

Inför minnesstunden i Örebro på torsdagen, en vecka efter olyckan, ökade medieintresset

Anna Oscarson fick en välbehövlig semestervecka med hoppning för att få tillbaka energin efter olyckan

Foto: Joakim Berlin

igen men efter det har det blivit ganska lugnt berättar Anna. "Jag tillfrågades om att tillfälligt vara mediakontakt även på Örebro Fallskärmsklubbs hemsida för att avlasta, och där kommer fortfarande frågor, men nu av helt annat slag. Många som bokat tandemhopp hör av sig och undrar om det blir av."

Det har sedan olyckan varit ganska tyst kring de omkomna och det har visats stor respekt från fallskärmsvärlden på sociala medier vilket är väldigt bra. James Cumberland, som varit ansvarig kontaktperson med de anhöriga, har värdjat att fallskärmsverige ska ligga lågt.

Det är oundvikligt att jämföra med olyckan i Umeå när det gäller mötet med media. "Det var stor skillnad 2019 eftersom Peo Humla, dåvarande ordförande, tog ett stort ansvar att möta media eftersom han hade mycket erfarenhet av det, vilket avlastade mig väldigt mycket. Vi gjorde även alla pressmeddelanden tillsammans." Anna fortsätter: "Den här gången har jag fått hantera mycket av media själv men har ju ändå haft erfarenheten från 2019 och hur konstigt det än är att kunna säga det, så har det varit till hjälp för mig." Det som händer framöver, förutom att invänta SHK:s rapport är även att tacka för alla kondoleanser som kommit från både Sverige och utlandet. Anna beskriver att det som varit riktigt tungt är att initialt veta så lite om vilka som var inblandade i olyckan. "Självklart är det tungt. Jag har ju min roll som SFF-kommunikatör, men är också hoppare och de förolyckade kunde vara vänner. Det var tungt att inte veta och det stod ju inte klart till en början att till exempel en klubbkamrat från min hemmaklubb Halmstads Fallskärmsklubb varit ombord. Det var väldigt sorgligt när jag sedan fick veta det." ■

Hela gänget bakom hopprekordet

Foto: Erik Ståhl

Nytt hopprekord -145 hopp på en dag!

Aron Andersson, fallskärmschoppare och äventyrare, genomförde 145 hopp på Dala-Järna Flygplats den 21 juni med ett starkt team bakom sig och med stöd av Fallskärmsklubben Dala. "Kände mig helt klart lite sliten i slutet på dagen", skrattar Aron, och det är ju inte svårt att förstå.

Aron hade cancer som barn vilket ledde till att han hamnade i rullstol. I vuxen ålder har Aron specialiserat sig på att genomföra äventyrseven till förmån för insamlingar till Barncancerfonden. Arons samarbetspartner Erik Ståhl är den som ansvarar för försäljning och marknadsföring. Han ingick i teamet även denna gång och ansvarade för att genom alla sociala medier uppdatera dagen och uppmana till insamlingen. Det var mycket media på plats, all press från Dalarna och Sveriges Radio. Själv hann Aron som bäst vinka till journalisterna och fotograferna mellan hoppen, i stället hänvisades de till Arons fru Anja och till packarna, samt övriga i teamet.

"Teamwork när det är som bäst"

För att genomföra 145 hopp på en dag krävs

ett starkt lagarbete och Aron hade fått ihop ett gäng på 15 personer. I teamet ingick tre piloter, hoppleddare, en liftansvarig, sex packare, två personer som körde golfbilen från landning till ilastning och fem-sex personer i markpersonal.

"Utan alla som hjälpte till hade det inte gått att genomföra, så jag vill såklart rikta ett stort tack till hela teamet och även till Fallskärmsklubben Dala som ställde upp med flygplan och markpersonal", säger Aron.

Det hela planerades ett par veckor innan och sedan var det bara att försöka invänta en perfekt dag mellan måndag och onsdag under vecka 25, som skulle ha de bästa förutsättningarna eftersom det är ljusst till långt in på natten. Dagen D, på måndagen, var vädret ganska optimalt för rekordhopp-

ning. Aron berättar: "Det var lagom varmt med behagliga 17-18 grader, molnigt men med molnbasen över uthoppshöjd. Vi hade planerat att vi skulle kunna hålla på i 24 timmar, men lite regn gav oss en lucka på 12 timmar som visade sig räcka."

15-16 hopp i timmen

Med sex riggare som ideligen packades av ett gäng packare från Aros och Gryttjom och en fällningshöjd på 750 meter så gick hoppningen i en rasande fart. Oftast var Aron själv på liften men fick ibland sällskap av någon som försåg honom med mat och dryck och hade koll på att han var pigg och alert.

"Genomsnittstiden per lift var 3,5 minuter och under 12 timmar i sträck gjorde jag cirka 15 - 16 hopp i timmen. Som jobbigast var det efter cirka 40-50 hopp, men sedan kom vi in i ett härligt, bra flyt och allt bara rullade på." Det behövdes såklart en inkörningsperiod för att få in rutinerna för hur de skulle jobba som mest effektivt. "Allt flöt på sjukt bra, det var nästan som ett Formel 1-team på marken", berättar Aron

entusiastiskt. Dalaklubbens gäng agerade markpersonal och såg bland annat till att hämta mat så att alla fick i sig pizza och andra förnödenheter under dagen. Aron fick äta under de korta flygresorna; "I planet åt jag små pizzabitar, köttbullar och drack massor med vatten från ett litet matförråd som vi surrat fast i planet. "För att lösa toalettbesök fanns även en kissflaska i flygplanet åt Aron. "För att hålla mig pigg behövde jag ju dricka massor med vatten, sportdryck och kaffe så kissflaska var den bästa lösningen."

Reservdrag och 1000 hopp

Efter 70-80 hopp fick Aron dra reserven; "Då vaknade jag till ordentligt", skrattar Aron och efter det fick de klara sig med fem riggar för resten av dagens hopp. Det förra rekordet har stått sig sedan 2014 när det genomfördes hos Smålandsklubben av fyra hoppare: Fredrik "Carlsa" Carlsson, Patrik "Palle" Nygren, Johnny Olsson och Magnus Svensson. När Aron passerat 105 hopp som var det tidigare rekordet, var målet egentligen redan uppnått, men teamet peppade Aron att göra 40 hopp till. "Om jag gjorde det skulle jag dessutom få fira mitt 1000:e hopp uppe i Dala-Järna och det skulle ju verkligen bli pricken över i:et". Av den anledningen körde de alltså på ett tag till med hoppningen som mer och mer gick på rutin och där samarbetet vid det här laget var som ett väloljat maskineri. "På sista hoppet, mitt tusende, var alla packarna med på liften också och firade det med mig. Efter landningen var jag jätteglad, men helt klart lite slitna efter dagens 145 hopp."

Det är många att tacka efter ett sådant här event och insamlingen gick över förväntan. "Vi samlade in 85 000 kronor under det här eventet och det är ju fantastiskt. Jag vill rikta ett stort tack till Dalaklubben och till mitt team som bestod av: Giacomo Nardi, Alva Hardingz, Nick Cross, Axel Åshuvud, Adriana Hellendoorn, Eddie Ljungdahl som packade och piloterna Mats Blomgren, Jan Sus Hedén och Bengan Svensson. Dalgänget bestod av hoppledaren Per Olhans, Manifest och räknesticka: Therese Arcari Grau och markpersonal som fixade resten: Kristian Arcari Grau, Pontus Nisser, Robin Olars, Henrik van Velthoven, Daniel Nyberg, Magnus Persson, Anja Malmberg och slutligen Sture Högosta från Västerdala flygklubb.

Framöver kommer detta rendera i ett rejält 'case' berättar Aron; "Ja det är inte varje dag man gör 145 hopp precis och dessutom får jag ju även fira 1000 hopp efter den här dagen." ■

Foto: Giacomo Nardi Foster

Tillsammans med packgänget firade Aron det 1000:e hoppet

Foto: Erik Ståhl

Aron Andersson, före en av alla över 100 ilastningar

Foto: Giacomo Nardi Foster

En av dagens många exitar

NYFIKEN PÅ

Mats Svensson

Han har hoppat fallskärm i 25 år, skidat över Grönland, bestigit Kilimanjaro och dykt bland hajar. Han testar och upplever sådant som han själv vill prova på, han har vikt sitt liv åt extremsporter och äventyr men är inte alls en klassisk adrenalinjägare. Snarare är han en lugn och trygg skånepåg med en livsfilosofi utöver det vanliga. Han är även högaktuell som tandempilot och författare. Här är Mats Svensson.

A close-up portrait of Mats Svensson, a man with light-colored eyes and a slight smile, wearing a black cap with a red interior and blue-tinted goggles. A white dog's head is visible on the left side of the frame, with its tongue sticking out. The background shows a grassy field with yellow dandelions and a stone wall under a cloudy sky.

on

Text: Pixine Lyckner
Foto: Privat arkiv

MATS SVENSSON

Ålder: 45

År i sporten: 25

Antal hopp: 1100

Utrustning: Storm 170, Lotus 150,
Sabre 3 150

Familj: Mamma, pappa, lillebror och
två Siberian Huskeys

Favoritbok: Ett liv på kanten av B.S.
Christiansen

Det här vet ingen om mig: När jag vill
ta det lugnt bygger jag Lego Technic

När jag ringer upp Mats klockan 10:00 en tisdagsmorgon ska han precis parkera bilen efter att ha guidat fem upplevelsegäster genom ett vildmarksområde där de spanat på vilda djur. De har bland annat sett dovhjort, kronhjort, vildsvin och visenter. Mats berättar med lugn röst att de smugit sig fram för att komma så nära djuren som möjligt och jag märker hur även min egen puls saktar in i hans närvaro.

Att finna lugnet i äventyr

Mitt starkaste intryck av Mats efter samtalet är just det, hans lugn, hans trygghet och hans sätt att sprida ro omkring sig. På frågan hur han blivit sådan svarar han att uppväxten, där man hade uppgifter, hjälpte till och fick ta ansvar samt de äventyr och upplevelser han varit med om gett honom ett fokus och en tillfredsställelse i livet. Det, tillsammans med att han är en mycket tacksam människa som lever precis det livet han önskar leva, gör livet enkelt och fridfullt.

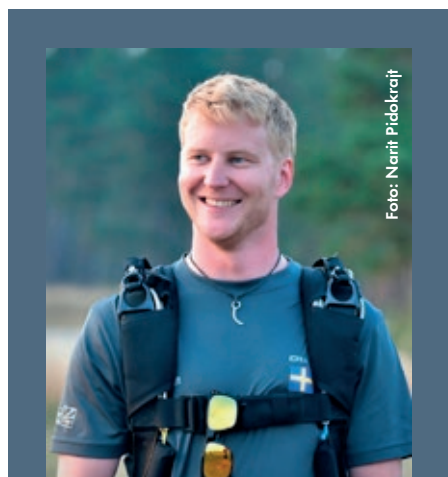

Foto: Nanni Pildokkraft

ADRIAN CEDERHOLM OM MATS:

”Mats, eller Äventyrs-Mats, har genom åren blivit en god hoppkompis som med sitt brinnande intresse och driv för utmaningar alltid är en spännande person att umgås med.

Jag minns en uppvisning för några år sedan när vi skulle ner på en fotbollsplan i Karlskrona skärgård. En på pappret inte allt för svår uppvisning men likväl en som kräver planering med svårberäknade vindar och obehagliga 'outs'. Flera veckor i förväg började Mats förbereda sig med visualisering och träning på klubben. ”Den förberedde överlever” är Mats devis och jag känner få personer som har en sån disciplin i sin träning, vardag och arbete.

Oavsett om man vill prata häftiga äventyr, hoppning eller bara allmänt skitsnack är Mats alltid tillgänglig!”

Mats växte upp på en gård i Skåne med föräldrar, lillebror och många djur. Uppväxten präglades av samarbete, ansvar och att ta vara på såväl naturen som ägodelarna. Gick någonting sönder lagade man det, ville man ha en BMX byggde man om den cykel man hade och redan från ung ålder hjälpte pojkarna till med att harva åkern, sköta djuren och köra traktorn. Att ta vara på och vara tacksam för det man har, lärde sig Mats tidigt.

Ett aktivt liv

Under värnplikten 1995 utbildades Mats till dykare och därefter utbildade han sig till yrkesofficer. Ett sabbatsår under officersutbildningen gav honom möjlighet att resa jorden runt med ryggsäck och efter att ha tagit examen lämnade han Sverige för Australien i två och ett halvt år. I landet 'down under' jobbade han med reseprojekt och satte ihop upplevelser för turister, bland annat dykning, surf och fallskärms hoppning. När resebranschen gick ner till följd av terrorattentatet mot World Trade Center lämnade Mats Australien och åkte hem till Sverige. Försvarsmakten ville gärna ha honom tillbaka och han återupptog arbetet som dykande officer.

Mats har alltid levt ett aktivt liv; tennis och fotboll i ungdomen byttes med tiden till gym, kampsport, simning, klättring och mycket skidåkning. En kort period testade han golf men det är en av mycket få aktiviteter han faktiskt inte fastnat för. De allra flesta sporter och aktiviteter han tar sig för fortsätter han med. Utveckling och att lära sig nytt är drivkrafterna och 1996 fick han äntligen en fallskärmskurs i 20-årspresent efter en lång tids tjtande på sina föräldrar. Han blev färdig med den konventionella utbildningen 1998, efter ungefär 30 hopp. Sedan dess har han förnyat och hoppat varje år. Han köpte sin första egna utrustning 1999 och flyttade till Byron Bay i Australien. I Byron Bay är livsstilen tillbakalutad men aktiv. Surf, fallskärms hoppning, yoga och dykning står på de flestas agenda och på stränderna är det alltid aktivitet. Det enkla och ljuva livet passade Mats perfekt.

Man känner sig alltid hemma på en Dropzone

Inom hoppningen har han testat flertalet grenar; precision, FS4, friflygning och wingsuit. Mats är väldigt förtjust i vår fallskärmscommunity och den gemenskap som finns inom hoppfamiljen. Det han uppskattar mest är att alla är så glada och positiva, att hoppare är så trevliga och hjälpsamma. Han berättar att han hoppat i många olika länder, bland annat längs Sydafrikas kustlinje, på Australiens mest östliga punkt, flertalet klubbar i Sverige och han menar att han aldrig varit på en 'dropzone' där han inte

Foto: Alexander Andersson

Mats blev färdig tandempilot i början av säsongen.

möts av glada och härliga människor. ”Jag mår väldigt, väldigt bra bara av att komma till en fallskärmsklubb”, säger han. Han känner sig lika hemma oavsett vilken klubb han besöker.

Som att surfa på vinden

På frågan om hans bästa hoppminne har han många svar, men beskriver med drömsk röst hur det är att falla ut från en luftballong med wingsuit och känna accelerationen från 0-200 och att bara få glida högt över marken. ”Som att surfa på vinden”, säger han på exalterad skånska.

Att bli instruktör och utbilda inom hoppningen har inte lockat honom, däremot har han på senaste tiden jobbat hårt för att utbilda sig till tandempilot för att låta andra uppleva frifallet. I skrivande stund har han 45 tandemhopp. Just nu är hans främsta mål att utvecklas som tandeminstruktör och att få dela glädjen med lyckliga passagerare.

Viljan att prova på och uppleva mer

Försvarsmakten har varit Mats huvudsakliga arbetsgivare genom livet och generösa möjligheter till tjänstledighet har låtit honom uppleva mer av världen och prova på flertalet andra saker. Bland annat drev han en egen liten restaurang i Eksjö under sin tid på Göta ingenjörregemente och han har även provat på flera säsongsjobb, exempelvis arbetade han som guide för Franska Friluftsförbundet, UCPA, i Alperna.

Numera bor och arbetar han i Karlskrona. Han är dykinstruktör på Försvarsmaktens dykarskola som håller till på Örlogsbasen på Försvarsmaktens Dykeri och Navalmedicinska Centrum. Mats utbildar grunderna i samtliga dykkategorier som finns inom försvaret; attackdykare, röjdykare, arbetsdykare, amfibiedykare och fältarbetsdykare.

Foto: Anders Wiklund, IT

Mats fick ta emot Försvarmaktens förtjänstmedalj i guld av Kung Carl XVI Gustaf för sin insats då han säkrade en mycket illabödande situation som hade kunnat skada många människor.

Själv tycker han att de flesta dyken är ganska krävande men att de mer spännande uppgifterna är att navigera långa sträckor under vatten. Ett av proven för attackdykare är att kunna navigera en distans under ytan, det är alltså 1852 meter med helslutet dyksystem. Även att bli utslussad från ubåt mitt i natten är en unik och häftig upplevelse han fått genom sitt arbete.

Civilt dyker Mats någon gång i månaden, tidigare som guide för dykargrupper då man tittat på sköldpaddor, manta rays, olika typer av hajar och färgglada fiskar. Numera är det gruvdykning som står högst på önskelistan.

”Kroppen och huvudet är mina verktyg, jag vill uppleva men ändå känna trygghet”

Vattenfyllt museum

Den lugna rösten blir stillsamt ivrig när han berättar om Sveriges nedlagda gruvor som, när man slutar pumpa ut grundvattnet, blir vattenfyllda och alldeles magiska labyrinter att dyka i. Som ett gigantiskt vattenfyllt museum där natten alltid råder och där tiden stått stilla sedan siste man lämnade arbetsplatsen. I total tystnad och mörker, så när som på dykarnas egna lampor, simmar man rakt in i historien, genom gångar och tunnlar, bland dåtidens

redskap, skottkärror, malmvagnar, tågräls och hisschakt. Mats beskriver det som oerhört fridfullt och rogivande. Sinnena är vässade, koncentrationen på max men lugnet och friden total.

Man ska aldrig ta livet för givet

Att kunna vara så fokuserad, att hela tiden ha lugnet och behärska att göra precis det som krävs och se nästa steg, är troligen det som räddade både hans eget, och många andra människors liv en vanlig måndag 2016. Mats hade tillsammans med andra varit ute och dyktränat i Karlskrona och det hade blivit sen kväll när Mats gjorde iordning utrustningen och gick för att fylla på gas i dykflaskorna. På dykcentret finns en lokal där all gashantering sker och Mats gick vant in och startade pumpen som han har gjort så många gånger förut.

Explosionen kommer omedelbart. Gasen antänds, plötsligt står en svetslåga ut från pumpen. Mats slungas bakåt av tryckvågen, eld och hetta slår emot honom och han inser att nu, nu går det åt helvete. I ett chockartat tillstånd, i ett rökfyllt rum, med livets minnesbilder rullande som en slöja framför ögonen och med smällen ringandes i öronen inser Mats att han måste agera. Tack vare sitt inre fokus och totala sinnens närvaro, förstår han att syrgasen måste stängas av innan det sker en än värre explosion som troligen skulle jämna hela byggnaden med marken. Trots svåra brännskador tar sig Mats runt till samtliga gasflaskor och ser noggrant till att alla ventiler är stängda, han känner inte sin egen smärta men noterar att högerhanden är bortdomnad och svart. När han är redo att lämna lokalen för att varna alla kollegor som är kvar i huset inser han att det fortfarande pyser.

Foto: Privat arkiv

THOMAS GÅRDÄNGEN OM MATS:

Jag känner Mats Svensson genom fallskärmshoppningen, han är en trevlig och bra person.

Vi brukar hoppa på Eslövs flygfält och det är en blandad kompost av grenar som vi gillar att utöva tillsammans. Vi brukar maghoppa och göra formationer men det händer att vi tar på oss wingsuit, och flyger i formation som ett flygplan.

Det är en härlig sport där vi tränar tillsammans för att bli ännu bättre på att flyga våra kroppar och hitta nya roliga formationer att flyga.

Mats verkar leva i stunden, han har verkligen härlig personlighet, stark karaktär och är rakt på sak. Vi har alltid riktigt roligt och Mats har många intressanta historier att berätta.

En intressant händelse var när vi gjorde ett sexmannahopp med fyra andra och hamnade i en ring där vi höll varandras händer. Vi snurrade runt oss själva i ringen och det gick allt snabbare och hela världen snurrade fortare och fortare, våra leenden blev större och större. Till slut kunde vi inte hålla fast oss längre och alla slungades åt olika håll. Det var så roligt att vi talar om det än idag.

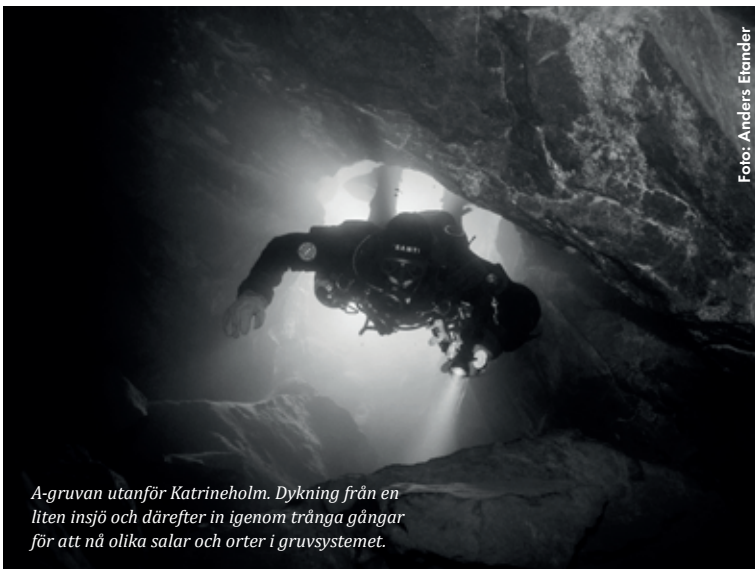

Foto: Anders Etlander

A-gruvan utanför Katrineholm. Dykning från en liten insjö och därefter in igenom trånga gångar för att nå olika salar och orter i gruvsystemet.

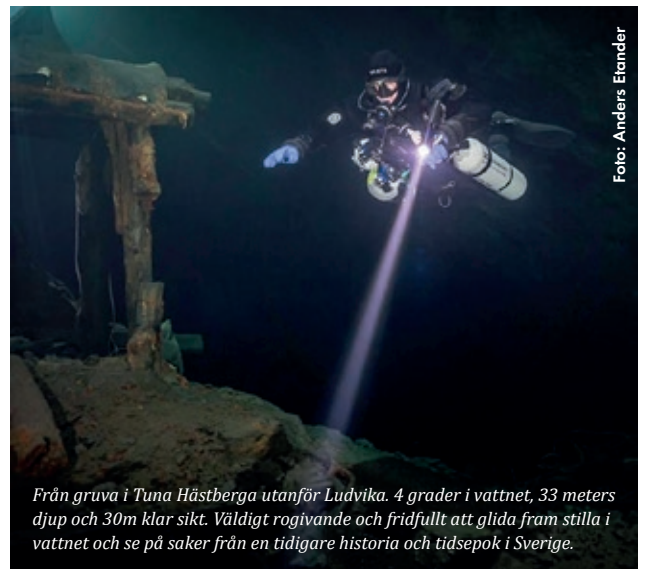

Foto: Anders Etlander

Från gruva i Tuna Hästberga utanför Ludvika. 4 grader i vattnet, 33 meters djup och 30m klar sikt. Väldigt rogivande och fridfullt att glida fram stilla i vattnet och se på saker från en tidigare historia och tidsepok i Sverige.

Mats spenderar några veckor varje år med att surfa, ett intresse han upptäckte i Australien.

Foto: Privat arkiv

Någonstans läcker gas och han måste förhindra läckaget för att försäkra sig om att explosionsfaran är över. Det brinner och han är skadad men med en sista kraftanstängning lyckas han till slut lokalisera pysandet och agera på det. Kort därefter är brandkår, ambulans och polis på plats.

Idag är Mats helt återställd och oerhört tacksam för livet.

Mer konsekvenstänk än coolhet

För Mats handlar livet om att göra sitt bästa och att bygga sin tillvaro så att man kan göra det man vill göra. Mats har under åren testat massor av olika aktiviteter och varit på många äventyr. Av hoppkompisarna omnämns han som "Äventyrs-Mats" men det ska nämnas att han inte alls är någon adrenalinjunkie där allt handlar om nästa

rush. Snarare handlar det om att uppleva det livet har att erbjuda. Såväl på barmark som på glaciär, hängande på bergvägg, carvande i himlen eller långt under ytan. Just för att han älskar och är tacksam över livet utför han det vi kallar extremsport på ett mycket säkert sätt. Han vill inte offra något för något annat utan höjer hellre säkerhetsmarginalen (exempelvis genom att inte 'downsizea') och han är nogga med att lyssna inåt, på vad kroppen behöver. Mats är ingen cool snubbe, han är en säkerhetsmedveten livsbejakare som uppskattar utmaningen med extremsport.

Utöver fallskärmschoppning och dykning utövar Mats flertalet andra äventyrliga adrenalinsporter. Han klättrar, både alpin sportklättring i lägre toppar i alperna och mer utmanande och tidskrävande bergsbestigning. Han har bestigit flera av 'Seven Summits' som Elbrus i Ryssland och Kilimanjaro i Tanzania. På väg upp för Aconcagua i Argentina blev han sjuk och avbröt, även det ser han som en bra och viktig erfarenhet. Målet och destinationen är inte det viktigaste, utan vägen dit. Att leva i nuet och vara nöjd där man är, även om man är på väg någonstans, är det viktigaste.

Semester i vardagen

Framtida mål är att skida över sydpolen, bestiga världens högsta berg och att segla

över Atlanten men han är nogga med att poängtera att vägen dit ska vara rätt och att han är väldigt ödmjuk inför att saker och ting förändras. Något annat han berättar om är att han försöker hitta njutning och semesterkänsla i vardagen. Att läsa en bok, ta en cykeltur eller ett morgondopp innan jobbet till exempel. Att få känna sig ledig fast det är en vanlig arbetsdag, sådant gör livet härligt.

Mats mest utmanande äventyr hittills var att skida över Grönland. Idén kläcktes 2014 när han besteg berget Elbrus i Ryssland ihop med en norsk expedition. "Du som gillar äventyr, du borde skida över Grönland!" sa någon och gav honom kontaktuppgifter. Fem år senare var det dags. 27 dagar på isen. Två år efter olyckan med tredje gradens brännskador på höger hand och första gradens brännskador i ansiktet blev solen den största utmaningen. På glaciären lyste solen starkt dygnets alla timmar och trots hög solskyddsfaktor, handskar och buff var blåsorna ett faktum. Men med hjälp och stöd av guiderna, teamet och dåvarande flickvännen tog han sig igenom, och uppskattade, månaden på isen. Han berättar varmt om hur det är att vara ett expeditionsteam, hur man hjälps åt, stöttar varandra och tar hand om teamet. Han är även mycket tacksam över att ha ögon, näsa, mun och öron, och att alla dess funktioner finns kvar.

Foto: Privat arkiv

Mats är numera singel men har, tillsammans med en tidigare flickvän, två Siberian Huskeys, Zlatan och Triss som allt som oftast är med ute på äventyr.

Foto: Ronny Hammervik

Grönlandsexpeditionen var utmanande och krävande men en häftig upplevelse.

Foto: Privat arkiv

Grymma downhill leder med olika hopp och höga velodrom svängar. Härlig känsla att vara ett med cykeln över hoppen och bara flyga avslappnat innan dämpningen tar vid när cykeln landar på marken igen" berättar Mats om att cykla Les 2 Alpes i Frankrike.

Foto: Privatarkiv

I Sormiou i Frankrike kan man klippklättra på marin kalksten från havsnivå upp till 250 möh. Fokuserad och närvarande i stunden, men samtidigt avslappnad för att bibehålla energin och uthålligheten uppåt längs leden.

Foto: Andreas Blomlöf

Mats som föreläsare.

Tacksamhet är ett viktigt ord i Mats vokabulär. Det som slår mig gång på gång är hans sätt att poängtera tacksamhet för de små sakerna i livet. Och de stora. Mats är en överlevare. Han överlevde en olycka som kunde bragt inte bara honom, utan även många andra, om livet om han inte varit just fokuserad, närvarande och alert. Egenskaper som han bland annat tränar under fallskärmshoppningen. För bara några veckor sedan gjorde han sitt första reservdrag, det ihop med pax under sitt tredje skarpa tandemhopp. Allt gick fint, tack vare fokus, lugn och kontroll.

Foto: Andreas Blom

Mats driver företaget Team Utveckling och Äventyr där han bland annat tar med sig grupper ut i vildmarken för att titta på djur, paddla havskajak och klättra.

”Man mår bra av att hjälpa andra”

Mats har under livet jobbat mycket med att hjälpa andra att uppleva, som guide i såväl fjällen som skogen som under ytan och numera även i himlen, som tandeminstruktör. Efter olyckan blev det väldigt tydligt för honom att en viktig och härlig del av livet är att hjälpa andra. Sedan 2016 har Mats samarbetat med Barncancerfonden, 10 procent av hans vinst från föreläsningar går oavkortat till fonden och 100 kronor av varje tandemhopp han gör. I april i år släppte han sin första bok ”Tacksam för Livet” och för varje sålt exemplar skänks pengar till fonden som jobbar för att barn inte ska behöva vara sjuka.

Livet

Vid sidan av jobbet som dykinstruktör för Försvarsmakten driver Mats företaget ’Utveckling och Äventyr’ som erbjuder team-

utveckling, föreläsningar och upplevelser som fallskärmshoppning, vildmarksäventyr, surf, mountainbike, klippklättring, havskajak, downhillcykling och mycket mer. Mats är väldigt tillfreds med livet, jobbet och tillvaron. Hans bästa beslut är att han alltid vågar tro på sig själv och att han vågar testa det han är intresserad av att prova. Livet är kort men härligt och framförallt till för att levas.

Efter en mycket trevlig pratstund med Mats är jag lugn men taggad. Taggad på livet, på att uppleva, på möten med människor och på att vara i naturen. Och såklart, på att hoppa fallskärm.

Slutligen, till alla som inte riktigt vågar eller som drar sig för att testa något säger han ”Kör bara kör!” ■

Foto: Privatarkiv

Vill du läsa mer om Mats finner du hans bok Tacksam för Livet på 'Uffes Hopp Shop' och på www.utvecklingoaventyr.se

Text: Penny Robertson-Pearce

Rekordlågt deltagande på soligt SM

Under två riktiga högsommardagar genomfördes svenska mästerskapen i fallschirmslippning i Gryttjöm i slutet på juli. Stockholms Fallschirmsklubb stod värd och vädret var perfekt. Det stora diskussionsämnet under tävlingen var det rekordlåga deltagandet och anledningen varför.

De första jag träffar på när jag anländer till Gryttjöm på SM:s första dag är laget Echochamber. De har varit landslag i vindtunnel och utomhus sedan 2016 i grenen FS4, som står för Formation Skydiving fyrmanna. I den öppna SM-klassen deltar i år endast två lag varav det ena är internationellt och får därmed inte delta i SM. Ulf Liljenbäck, som är en av de som varit med i Echochamber

sedan starten, är nedslagen över utvecklingen inom grenen och sporten. Under tidigare SM har det varit runt sex lag i den öppna SM-klassen och åtminstone ett par lag i de lägre klasserna. Ulf Liljenbäck säger: "Såklart har pandemin gjort sitt med inställda tävlingar hela förra året, där några lag sedan gav upp sin satsning och dessutom har några lag drabbats av skador i år,

men tillväxten är obefintlig. Det finns inget intresse." Ulf framhåller att man i övriga nordiska länder satsar mycket mer på tävling och i till exempel Danmark har förbundet gått in och stöttat med bland annat betald coach för att få bättre tillväxt genom att på olika sätt främja tävlande. "Jag saknar det engagemanget från förbundsstyrelsen de senaste åren och kanske är det därför det ser ut som det gör just nu", säger Ulf.

Flera grenar uppnådde inte SM-status

För att en gren ska få SM-status krävs minst två deltagande svenska lag. Grenarna FS4, CF2 (kalottformation tvåmanna) och

Wingsuit Acrobatic hade endast ett lag i respektive gren. På grund av ett sent avhopp i wingsuitklassen, som hade premiär under detta SM, fick i stället laget Purple Pain kämpa för resultat för att uppnå kvalgränsen för finansiellt stöd från SFF vid sitt VM-deltagande i Tanay om några veckor. Maja Vesterberg, Martin Hovmöller och kameraflygaren Ola Johansson fick ihop 2100 poäng på sina 7 hopp och inom kort får de svar om de poängen är tillräckliga.

Bäst resultat i FS4 fick laget Echochamber som bestod av Ulf Liljenbäck, Mattias Nord, Rikard Rodensjö, Ann-Marie Jarzebowski och på kamera Anders Brouzell. De slutade på 18,0 i snitt vilket är långt ifrån deras tidigare rekord på 21,5 som de satte under VM i Australien 2018. Johan "Smögen" Edvall som är ordinarie i laget, har under säsongen varit skadad och detta innebär att laget avstår från deltagande på VM i år. Som reserv hoppade Ann-Marie in som är en mycket erfaren laggångare med många tävlingsmeriter. Dessvärre ådrog sig även Anders en skada under tävlingen, på fjärde hoppet, och motståndslaget SweAuFi:s kameraman Patrik "Palle" Nygren fick rycka in under resterande tävling.

Precision var SM:s paradgren

Det var överlägset flest deltagare i grenen precision där tio deltagare gjorde nio hopp vardera, både i lag och individuellt. I lagprecision gick guld till Fallskärm Gefle CREW club med Magnus Falk, Jonas Wallberg och Peter Bendt som vann ganska överlägset med 63 cm. Linköping hamnade på en andraplats med 162 cm och "Skånes bästa" slutade trea med 190 cm. Individuellt vann inte helt oväntat Magnus Falk på 12 cm. Även inom precision är tillväxten ganska obefintlig. De som tävlar har gjort det under många år och det har i stort sett varit samma återkommande deltagare varje år. Yngst i startfältet och SM-debuterande i grenen var dock Jackie Samuelsson från Fallskärmklubben Aros. Jackie berättar: "Jag ville gärna delta på SM i år, och eftersom jag gillar kalottflygning fick det bli precision." Jackie medger att det mest var för att det skulle vara kul, men vinsten i klubbmästerskapet i precision i fjol, har också inspirerat. "Till SM lånade jag pappas gamla Foil 282 från-92 och jämfört med min tredjedel så stora kalott som jag normalt hoppar, var det stor skillnad." Målet var att sätta foten på disken åtminstone ett av hoppen och det uppfylldes på tre av nio hopp.

Positivt med flera debutanter

I grenen Speed skydiving var världsrekordhållaren Henrik Raimor tämligen ohotad från start i startfältet som förutom honom själv bestod av två debutanter. Flickvännen Susana Leal som tränat speed en tid, inspirerad och

coachad av Raimor, kan nu stoltsera med att vara Sveriges snabbaste kvinna i frifall. "I år har det blivit speed för hela slanten", säger "Sussi", som gjort runt 70 hopp inför tävlingen. "Mitt mål är att komma upp i över 400 km/timmen i år och även om det inte riktigt uppfylldes under SM är jag ändå nöjd med mitt resultat i tävlingen." På det snabbaste hoppet kom Sussi upp i hela 390 km/timmen vilket numera är ett svenskt rekord för damer. Raimor själv slog sitt ursprungliga svenska rekord på 487 km/timmen på varje hopp under SM och det kändes som en bra uppvärmning inför VM i Tanay i Sibirien, med start om två veckor.

David Bergman som också debuterade i SM och Speed var nöjd med sin andra plats med 394,33 km/timmen som sitt snabbaste resultat. "Jag deltog på ett prova på-läger i speed i Gryttjom 2019 som Raimor höll i och där startade mitt intresse för grenen. Mitt personliga rekord är 414 km/timmen", berättar David.

Utdragen tävling trots få deltagare

Andreas Gillgren från Göteborg var även han en SM-debutant och det i grenen Wingsuit Performance. "Vi är ett gäng i Vårgårda, förutom Ola Johansson, som flyger mycket wingsuit på Intermediate-nivå", berättar han. "Det har varit jättekul att delta på SM

och jag har fått massor med välkomna tips och råd från både Ola och Martin Hovmöller."

För kalottformationslaget Team Oktan höll det på att inte bli något SM alls. Thomas "Tummen" Biehl som hoppade in i sista stund som kameraman i laget berättar: "Vi var uppe i Orsa och hoppade och tränade i godan ro med inställningen att SM-tävlingarna började på måndagen när Lennart Vestbom hörde av sig och undrade varför vi inte redan åkt." De anlände i tid tack vare Lennart och genomförde tävlingen som inte heller fick SM-status eftersom de var det enda laget.

Peter "Törna" Törnastam var tävlingschef och berättade att trots få deltagare var det ett rejält pussel att få till lifter och uthoppshöjder. "Det tog otroligt lång tid för varje lift! Så många olika uthoppshöjder att ta hänsyn till och dessutom flera finaler ibland på samma höjd. Och när det kommer till Wingsuit-grenarna ska de ju dessutom fällas långt bort." Precision har exithöjder på 800 meter för individuella, 1000 meter för lag. Kalottformation exiterar på 2200 meter, FS4 på 3200 meter och slutligen Speed och wingsuit på 4000 meter. Efter lite omplanering efter tävlingens första dag, flöt det på exemplariskt på måndagen och "Törna" var mycket nöjd. Till sin hjälp hade

Foto: Patrik "Palle" Nygren

Foto: Mikael Kaulanen

Rutinerat gäng som bildade lag veckan före SM med medlemmar från både Sverige, Australien och Finland, därav namnet SweAuFi. Peter Mårtensson, Tobias Alsiö, Mikael Kaulanen, Michael Richard Strickland och Palle Nygren kamera. "Det blev lite tunnel i torsdags och fyra övningshopp", berättade Peter.

Nytt svenskt rekord och seger för Henrik Raimer i Speed Skydiving

han några duktiga funktionärer som ställde upp och hjälpte till och två piloter som turades om att flyga.

Färre domare på plats

På plats för att döma fanns ett lite reducerat gäng domare. Det var, förutom chefsdomare Zeljko Tanaskovic, Mia Lamminparras, Ulf Tingnert, Gunnar Söderqvist, Helle Bendt och Percy Kristersson. Assisterade vid precisionsmattan gjorde även Magnus Falks fru Meylin Sanchez som är FAI-domare i precision och Canopy Piloting. Precisionstävlingen slukar många domare och eftersom det var flest deltagare i den grenen innebar det att det tog lite längre tid att få klart bedömningen i de andra grenarna i väntan på att få loss domarna. En gren som helt utgick i år var Canopy Piloting (CP) och Stefan Burström som var den enda anmälda deltagaren var såklart lite besviken. "I och med pandemin har flera av de svenska hopparna i CP inte kunnat träna tillräckligt och har därför valt att avstå SM. Dessutom kunde inte deltagare från Norge och Danmark komma på grund av covid-19 och därför blev det bara jag kvar", förklarar Stefan som inom kort beger sig till VM i Sibirien. "Jag hade såklart hoppats på en tävling som genrep men nu får det gå ändå. Jag har ändå hunnit med drygt 150 träningshopp i sommar på hemmaplan." ■

Foto: Mikael Kaulanen

Sveriges snabbaste kvinna, Susana Leal

Foto: Mikael Kaulanen

Landslaget i Wingsuit Acrobatic, Purple Pain förberedde sig inför VM

Resultat

Speed Skydiving

1.	Henrik Raimer	SF	390,101 km/h
2.	David Bergman	FKA	304,884 km/h
3.	Susana Leal	SF	297,621 km/h

Wingsuit Performance

1.	Ola Johansson	FKCG	299.3
2.	Martin Hovmöller	SF	257.00
3.	Andreas Gillgren	FKCG	243.2

Wingsuit Acrobatic

1.	Purple Pain	SF	2100
----	-------------	----	------

FS4-AAA

1.	Echochamber	SF	18.0
2.	SweAuFi	int	11.6

CF-2

1.	Team Oktan CF	FGCC	2.8
(Oskar Klahr; Andreas Frisk, Thomas Biehl)			

Precision lag

1.	Fallskärm Gäfle	63 cm
(Magnus Falk, Jonas Wallberg, Peter Bendt)		
2.	Linköping	162 cm
(Tony Månsson, Anders Carlsson, Patricio Matta Salgado)		
3.	Skånes Bästa	190 cm
(Michael Alpfors, Per Thonning, Narit Pidokrajt)		

Precision Individuellt

1.	Magnus Falk	FGCC	12 cm
2.	Anders Carlsson	LFK	19 cm
3.	Jonas Wallberg	FGCC	30 cm

Tips och Trix: 10 tips - Så startar du ett lag

Text: Linda Lundberg

Åsah Helenius med laget Aurora 2019.

Åsah Helenius började tävla i FS4 redan 2002, som en del av det militära damlaget. Därefter fortsatte hon i flera olika militära konstellationer, Team Jumpers och Fire. Nu tävlar hon med Aurora. Laghoppning ligger henne varmt om hjärtat. "Det bästa med att hoppa i lag är att uppnå något tillsammans och att dela gemensamma mål och ambitioner. Vägen dit är ibland knölig och man utsätts för prövningar som lag, men prispallen blir payback, det är så härligt." Här delar hon med sig av tio tips för att starta ett eget lag.

1 Hoppa med andra. Börja med att hitta människor som vill prova att hoppa tillsammans så mycket det går.

2 Ambitionsnivå. Installera idén: vad sägs om att komma överens om en målsättning? Vad ska vi göra, hur mycket och på vilket sätt? Åsah berättar att det finns många exempel på lag som inte håller för att de inte har satt upp ett gemensamt mål. Beroende på ambition kan man tolka de här sakerna på olika sätt.

3 Skojhopp eller tävling? Se till att alla är på det klara med om det handlar om skojhopp i grupp eller om ni ska tävla. Ska ni tävla bara i år eller göra en tioårssatsning? Det är två ändar av det hela, och det är som nämnt ovan viktigt att ni är överens om ambitionsnivån.

4 Tid. Återigen, diskutera ambitionsnivån och kom fram till hur mycket tid ni vill lägga på laget. Kolla med alla i laget; någon kanske har ett jobb som kräver mycket och en annan en social situation som begränsar tiden. Det är flera liv som ska pusslas ihop så det blir snabbt viktigt att vara överens. Respektera varandras tid och pengar; har ni planerat in något är det det som gäller.

5 Pengar. Hur mycket pengar ska ni lägga ner på laget per år? Ska ni träna något i vindtunnel? Planera hur ni ska göra med packning, packa själva eller betala för det? Ju mer seriös hoppningen blir desto mer logistik blir det.

6 Bidrag. Genom att visa att ambition och en plan finns för laget kan ni få bidrag från SFF:s tävlingsfond. Om ni har en plan för flera år framåt är det betydligt större chans att få ett bidrag. Åsah poängterar dock att ett bidrag på exempelvis 20 000 kronor inte gör den stora skillnaden. Du behöver vara medveten om att den här sporten kommer att göra ett ekonomiskt avtryck i din livsstil.

7 Träningshelger. Bestäm om ni ska ha några träningshelger och planera in dem. De viktigaste förmånerna kan du få från din lokala fallskärmsklubb. Åsah och laget Aurora genomförde en träningsvecka på Fallskärmsklubben Aros förra sommaren som de började planera redan i februari det året. De pratade med klubben, bokade in kameramannen från Göteborg och såg till att alla i laget kunde åka från Linköping och Stockholm för att samlas i Västerås. Eftersom det var planerat i god tid fick de möjligheten att göra så många hopp om dagen de ville.

8 Ha tålamod. Att ingå i ett lag är inte okomplicerat och du behöver ha tålamod. Lagmedlemmar kan till exempel hoppa av laget eller sluta att hoppa helt, och det kan ta tid att hitta en ny. För varje gång man stöter på motstånd men ändå fortsätter, desto starkare blir banden och viljan att fortsätta. Alla lag har slitningar, alltid, men håll en professionell ton, var konstruktiv och prata med varandra. Ingenting kommer gratis men det kan vara oerhört belönande. Åsah framhäver att hon har lärt sig så mycket om sig själv och om gruppdynamik.

9 Gör det tillsammans. Det är viktigt att alla medlemmar känner att de vill det här tillsammans, annars går det inte. Att en grupp inte fungerar tillsammans behöver inte vara någons fel. I ett av Åsahs militära lag var det någonting som var 'off', vilket gjorde att hon i en och en halv vecka innan de skulle träna blev på dåligt humör och var en eländig människa. Så ska det inte vara, man ska längta till nästa gång. Om en sådan känsla infinner sig behöver du nog fundera på att lämna laget.

10 Glädje. Sist men absolut inte minst – det ska vara roligt att hoppa i ett lag. Det kanske inte kan vara roligt varje sekund, men det är viktigt att se fram emot att träna. Det är superviktigt, det måste finnas glädje!

Så med dessa brukbara tips är det bara att sätta i gång! Gemenskap, det som präglar hela fallskärmsvärlden, kan man aldrig få för mycket av. Är du sugen på att börja hoppa i lag, börja på steg ett och kom ihåg - ha riktigt roligt! ■

Klubbkollen – vad har hänt sedan sist?

Nyköpings Fallskärmklubb

Text: Linda Lundberg

NYFK:s Cessna 207 Turbin.

Klubbhäng på altanen som medlemmarna byggt.

Ett uppgraderat flygplan tar Nyköpings Fallskärmklubb till nya höjder och en nybyggd altan ger dem gott om plats för att äta och umgås. Det är bara några av förändringarna som har hänt sedan redaktionens klubbkoll 2015.

För sex år sedan hoppade Nyköpings Fallskärmklubbs medlemmar från en Cessna 207 turbo som tog fem personer upp till 3000 meter. 2018 bytte de upp sig till en turbin från samma hyrbolag i Lettland som de hyrde från innan. Det senare planet tar sex personer eller sju lätta hela vägen upp till 4000 meter.

”Det gör absolut stor skillnad. Nu är det svårt att tänka sig att inte hoppa från 4000 meter”, säger klubbens ordförande Pasi Orha.

Vid redaktionens senaste klubbkoll var det Philip Nilsson som var ordförande och han är fortfarande i allra högsta grad aktiv i klubben, både som CI och AFF-instruktör. 2015 hade klubben ingen AFF-instruktör alls utan då gällde det att locka till sig instruktörer från andra klubbar, men sedan dess har de gått från noll till två egna. Den andra instruktören är Dennis Karlsson, som åker ända från sitt hem i Uppsala till klubben han gillar bäst. ”Det är mycket trevligt”, säger Pasi nöjt. ”Det händer att vi får komplettera med fler ibland, men oavsett så har vi två egna med den kompetensen nu.”

Den här sommaren utbildar instruktörerna omkring tolv nya elever på klubben. Medlemsantalet har stadigt hållit sig runt 35 de senaste åren, eftersom många stannar – eller lojalt väljer att förnya i Nyköping

även om de mest hoppar vid någon annan klubb.

Halva klubben byggde altan

Sedan sist har det även byggts en ny altan. Den sträcker sig från ena sidan av klubbhuset till den andra, och det finns en del med tak över och en del utan, samt ett stort matbord.

”Den är jättefin. Ungefär halva klubben var med och byggde den”, berättar Pasi.

Markan driver Said Zenhari, klubbens eldsjäl, sedan länge. Han var ordförande för klubben innan Pasi tog över den posten, och vice ordförande innan han tog över från Philip.

”Han ser till att allt rullar på. Han kan allting i sömnen”, säger Pasi.

Den 10 juli öppnade klubben för fullskalig sommarhoppning, torsdagar till söndagar, efter lång tid av covidrestriktioner. ”Vi sökte stöd och har fått det under tiden, så vi har inte lidit någon ekonomisk nöd men klubben har inte varit lika levande.”

Pasi berättar att planen framöver är att göra klubben ännu mer levande och locka fler hoppare genom att synas mer lokalt.

”När jag flyttade hit slog det mig att det fanns en klubb här, och det borde ha varit självklart. Vi har olika idéer för att synas mer på hemmaplan, bland annat inhopp i stan och utrymme i lokaltidningen till exempel.” ■

FAKTARUTA

Antal hopp 2020: 2229
(start juni på grund av pandemin)

Säsong: I mars/april- sista helgen i oktober hoppas det på helgerna och ibland även fredagar. Under högsäsong (hoppveckor) bedrivs hoppning torsdag-söndag.

Hoppriiser:

220 kr (4000 m)
185 kr (3000 m)
145 kr (1500 m)

Faciliteter: Klubbhus med alla förnödenheter såsom dusch, bastu, wc, kök (kyl, frys, diskmaskin, spis, mikro), tv, internet, sovplatser för över 15 personer i 2-6-bäddsrum, packlokal, manifest, klassrum, parkering, campingplatser och hangarplats för planet

Markan: Egen liten byggnad i direkt anslutning till klubbhuset. Möjligheter till alla dagens mål vid beställning, samt varma/kylda drycker med tilltugg. Flexibla öppettider

Kurser: Haft två i år, inga nya datum satta

Ordförande: Pasi Orha

Chefsinstruktör: Philip Nilsson

Vice ordförande: Mathias Andreasson

Maskotar: Piff o Puff (Jasmina & Mary), hoppar företrädesvis nakna

Webb: hoppa.nu

Glada midsommarfirare, från vänster; Oskar Wernberg, Moa Bäckström, Edvin Bengtsson, Kristian Johansson, Zanna Danielsson och Jesper Hansson.

Midsommarbugie i Halmstad

Efter fjolårets paus har HFSK dammat av klubblokalerna, fått den mycket driftiga Eleonore Byrlén som ordförande och precis genomfört ett lyckat midsommarbugie. Att klubben laddat om och står redo är bara att konstatera, säsongen i Halmstad bjuder på både tandemverksamhet, elevhoppning och en hoppvecka.

Text: Pixine Lyckner
Foto: Ola Johansson

Cirka 50 glada bugiedeltagare, många inresta från FKCG, SYD, FKA, FHS och FKD, anslöt till Halmstadsklubben under midsommarveckan. Skydive Swedens PAC, som var tänkt att flyga under bugiet, var på service men som tur var kunde Smålands Fallskårsklubb ställa upp med sin Airvan. "Det är vi otroligt tacksamma för!" hälsar HFSK.

"Inte många rekord slogs i luften, men desto fler i badtunnan."
- Niklas Larsson

Badtunnan gick varm, kvällen var ljum och gemenskapen och stämningen var över förväntan. Niklas Larsson lämnade det traditionsenliga midsommarfirandet på hemmaklubben Aros för att, tillsammans med flickvännen Adriana Hellen-doorn, bila till Halmstad och bugiet.

Niklas berättar: "En tunna lagom för 3-4 'whuffos' blev perfekt för betydligt

fler fallskärmschoppare. Det var helt okej alltihop, eld fanns, det grillades om kvällarna, fin utsikt och ett antal case till och från. Hoppningen gick ganska segt vilket man förväntade sig när de var tvungna att byta från PAC:en till Smålands Airvan. Tornet lät oss inte flyga längre än deras öppettider vilket gav kortare hoppdagar, men det var ett härligt gäng och roligt att åka till Halmstadsklubben!"

"Det var en väldigt mysig och härlig stämning bland alla på plats", säger Zanna och avslutar: "Vi från HFSK tackar för helgen och hälsar alla varmt välkomna till Bästskusten i sommar!" ■

Kärt återseende, Halmstad från ovan

Zanna Danielsson, som haft Halmstadsklubben som hemmaklubb sedan hoppdebuten 2016, berättar: "Då Halmstadsklubben låg nere under hela 2020 var det riktigt kul att få se staden från ovan igen. Ännu bättre blev det av strålande solsken på fredagen. Lördagen bjöd på bra väder även om det var några moln på himlen. Vi fick upp 15 lifter under helgen och tandem-pax fick lyxen att hoppa i Halmstad."

På själva midsommarafton dukades det upp till traditionellt midsommarfirande med sill och potatis, en inte helt traditionsenlig midsommarstång byggdes och kvällen bjöd på lekar som 'Bästa bilden' och 'Klädstrecket'.

På verandan njöts det av klassisk midsommarmat. Stående från vänster: Frans Andersson, Malin Levin, John Holmqvist, Solveig Klug och Oskar Wernberg Runt bordet från vänster: Jesper Jönsson, Sofie Larsson, Katarina Gunnarsson, Kristian Jansson och Edvin Bengtsson

Foto: Maria "Poppa" Forsberg

Halvnaket på 100-hoppsfirandet
I dörren: Amos Hedberg
I blå kalsonger: Niklas Lindqvist

Laget Jackies Dragons under FS Gathering på Fallskärmsklubben Aros.
Bakre raden från vänster: Alex Liebert, Christopher Gärner, Anna Andersson, Anton Roslund, Christina "Kitten" Nordlöf, Anders Persson.
Nedre raden från vänster: Camilla Björklund på kamera, Jennifer Lundberg, Jon Thorvaldsson, Joey Jones som coach, Peter Ekström och Linda Lindkvist. Till höger utan korvoverall står Nils Petersen som ett levande bevis på att alla är välkomna på FS Gathering. "Det här är mitt första maghopp på två-tre år. Jag är mer nervös inför denna tolvmannan än om jag skulle göra en tolvmanna vinkel!" sa Nils innan hoppet.

Foto: Anders Lundberg

Foto: Philip Han

'Sunsetload' i Nyköping.

Artur Kransengren flyger sin nya skärm. Den förra fick Nils van der Poel som sporrade för att han skulle ta VM-guld.

Foto: Mikael Söderberg

Hoppssommar

I motvind såväl som medvind finns hoppfamiljen där. En stor och stöttande familj som delar glädje, framsteg, motgångar och som tillsammans utvecklas. Vi har en fantastisk sport gemensamt och den innefattar en sällan skådad kamratskap.

Njut av några av sommarens bästa bilder.

All kärlek önskar vi på redaktionen.

En koncentrerad åttamanna gör sig redo för exit från Erik-Erik.

Foto: Jocke Berlin

Foto: Mathias Andreasson

Nyköpingsklubben flög över till Gotland, här flyger Jasmina Kytölä och Philip Sjöberg över Sveriges största ö.

Foto: Will Snelson

Vinkel med vänner i solnedgången

Edvin Bengtsson landar efter inhop

Foto: Mikael Söderberg

Att 'High Five':a sina hoppkompisar efter ett hopp är viktigt, det vet Edvin Bengtsson och André Persson

Foto: Mikael Söderberg

Rikard Mogren och André Persson

Foto: Mikael Söderberg

Foto: Jocke Berlin

Velociraptor hoppar i Gryttjom. På bilden: Uffe Anderzon, Håkan Andersson, Annika Björnström, Sven Mörtberg, Monica Paulsson, Gunilla Sigurd, Patrik Selhag, Erik Rydsmo, Kerstin Gustavsson, Göran Schwartz, Karin Lien, Helén Samuelsson, Johan Bond, Janne Holmner och Juan Cifuentes

Niclas "Busen" Olofsson med pax och Tobias "Tåbbe" Forslund som filmar

Foto: Mikael Söderberg

Laget Echochamber med Oliver Lantz, Angelika Lundgren, Carl Lundberg och Young Guns coach James Cumberland.

Foto: Anders Lundberg

! Jättekul att lära känna andra inom sporten som är i ens egen ålder. Jag har utvecklats jättemycket! Roligaste veckan! /Isabella Lundberg

Foto: Ola Hansson

Hela Young Guns-gänget med maskoten Romeo

! Det var superkul och öppnade ögonen för mig i hoppningen. Jag tycker att det är jättebra för att inspirera yngre hoppare!

/Carl Lundberg

Young Guns

Text: Pixine Lyckner

Ett nytt läger har tagit form och är här för att bli tradition. Med härlig stämning, inspirerande boosters – "person med riktigt nice vibe som är där som stämningshöjare och hjälper till med småsaker" – och vassa coacher blev årets ungdomsläger en succé och planeringen för Young Guns 2022 är redan påbörjad.

Young Guns är det första lägret av sitt slag, ett läger som är skapat helt för unga hoppare (ålder 15-24). Olle Falk som arrangerade lägret fick idén när han fick ett mejl av förbundet som skickades till alla hoppare under 18 i Sverige. "Jag fick då veta att det fanns en hel del unga hoppare i landet och började fundera på om det skulle vara möjligt att ha ett helt läger bara för unga", berättar han. I slutet av säsongen 2020, några veckor efter mejlutsnittet, körde Olle en testversion av Young Guns. "Då kallade vi det 'Skydivers 4ever young' men efter testet bytte vi namn till Young Guns. Det var tre tappra deltagare som deltog den helgen men vi trotsades av vädret", berättar Olle.

Över förväntan

I år gick första riktiga Young Guns av stapeln och resultatet var över förväntan. "På campet hade vi tolv deltagare och sex coacher. Vi hade fantastiskt väder och deltagarna hoppade på intensivt under veckan. Vårt mål är att unga hoppare ska stanna kvar i sporten längre, finna hoppkompisar i samma ålder men främst att de ska finna det roliga med hoppningen", berättar Olle ivrigt.

Under campets första fyra dagar var hoppningen mer progressionsinriktad för att få deltagarna att utvecklas. Den sista och femte dagen kallade man Boogie Friday, då var det mer fokus på att ha roligt än att 'skillträna' och deltagarna fick välja bland olika typer av skojhopp. "Vi körde bland annat hybrider, rockringshopp och vi hoppade med vår maskot Romeo, en uppblåsbar flamingo", ler Olle.

Boogie Friday med landslaget

Ulf Liljenbäck i laget Echochamber berättar att han och laget var i Gryttjom för träningsvecka samtidigt som ungdomslägret gick av stapeln. Mattias Nord, lagmedlem och coach i Echochamber såg att tre av deltagarna på campet hoppade FS och kom med idén: "På fredag kollar vi med lägerdeltagarna om de vill göra ett hopp med oss. Det skulle vara riktigt kul!"

Efter en fantastisk vecka, både för laget och för lägret, frågade således Echochamber om inte de tre FS-hopparna som deltog i lägret ville hoppa med dem, vilket de ville. "På fredagen samlades vi och 'dirtade' och därefter körde vi vårt hopp" berättar Ulf. Gänget gjorde en sjuanna och tog fyra

poäng där den avslutande formationen var en stjärna. "Vi höll den i över tio sekunder vilket gav alla en möjlighet att verkligen ta in upplevelsen!" berättar Ulf exalterat. Han fortsätter "Allt vi sa att vi skulle göra var gjort och vi tittade på varandra och tjöt av glädje. Fantastiskt att se glädjen hos alla och detta hopp tar vi med oss och spar som ett riktigt bra minne."

Lyckat läger

Under kvällarna efter hoppningen anordnades olika aktiviteter som gjorde att deltagare, coacher och organisatörer på campet blev som en familj. "Det blev bättre än vad någon hade kunnat föreställa sig. Nu laddar vi för Young Guns 2022!" säger Olle glatt och hälsar alla hoppare mellan 15 och 24 år gamla varmt välkomna till nästa års Young Guns.

Peter Törnестam är van vid att arrangera event, nu senast arrangerade han SM i Gryttjom och har sett Olle sedan han "hängde med farsan på klubben". Peter säger glatt om Young Guns: "Att Olle är en skön 'dude' och en skickad skydiver, det har vi sett genom åren. Kul att se hur han och några i 'next generation' tar tag i att inte bara utvecklas som hoppare, utan även börjar att arrangera saker för andra. Glädjen att göra event för andra och en själv håller i sig länge. Vi gamla gubbar som vuxit upp i det ideella klubbarbetet får minsann lite extra energi när man ser att det finns ett gäng härliga yngre hoppare som tar vid. 'Big ups!'" ■

OFF PEAK-PRISER HELA JULI-AUGUSTI!

Alla nivåer är välkomna!

Onsdag – Söndag

Kontakt och bokning:

Göteborg: elisabeth.pedersen@bodyflight.se

Stockholm: proflyersthlm@bodyflight.se

BODYFLIGHT

bodyflight.se

Kontakta SFF

Kansliet Sjöhgsvägen 2 | 721 32 Västerås | Telefon: 021-41 41 10 | E-post: info@sff.se
Riksinstruktören Sven Mörtberg | Telefon: 0702-23 62 02 | E-post: ri@sff.se

Beställ utbildningsmaterial

via hemsidan:
www.sff.se >
medlemsärenden ->
beställ böcker

- Boken "Hoppa fallskärm" är en utbildningsbok i grunder för fallskärms-hoppning
- Boken "Flyga fallskärm" är en utbildningsbok i fallskärmsflygning

Vill du veta mer om...

Skatter och avtal

Lina Gardlow, lina@sff.se

Ekonomi

Stefan Nilsson, b.stefan.nilsson@telia.com

Kommunikation och presskontakt

Anna Oscarson, anna.oscarson@gmail.com

Försäkringsfrågor

Sven Mörtberg, ri@sff.se
Stefan Nilsson, b.stefan.nilsson@telia.com

Materielkommittén

Håkan Andersson, haan@bredband.net

Utbildnings- och säkerhetskommittén

Sven Mörtberg, ri@sff.se

Tävlingskommittén

Lena Kaulanen, lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor

Pelle Scherdin, flygmyra@gmail.com

Totalförsvarkommittén

Jens Grahn, jens_grahn@hotmail.com

SFF:s kansli

**Riksinstruktör
och kanslichef**
Sven Mörtberg

**Kanslist,
medlemsärenden**
Penny Robertson-Pearce

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Sebastian Croon
ordförande

sebastian.croon@gmail.com

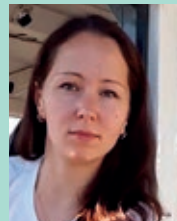
Anna Oscarson
vice ordförande

anna.oscarson@gmail.com

Stefan Nilsson
kassör

b.stefan.nilsson@telia.com

Maria Sukhova
ledamot

maria.s97531@gmail.com

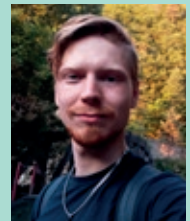
Jens Grahn
ledamot

jens_grahn@hotmail.com

Pelle Scherdin
suppleant

flygmyra@gmail.com

Johan Mood
suppleant

svenjohnmood@gmail.com

Valberedningen: Kent-Ove Ulander - kentove.ulander@gmail.com, Sebastian Berglund - ordforande@skydiveskane.se, Joakim Berlin - jocke@cerno.se

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta, information, nyheter om hoppning och flydningsarkiv

NY HEMSIDA EFTER 20 ÅR
UFFESHOPPSHOP.SE

VÄLKOMMEN TILL UFFES HOPP SHOP

SVERIGES STÖRSTA FALLSKÄRMSAFFÄR
- SEDAN 1981

VÅRA PRODUKTER

HÖJD

HJÄLMAR

RIGGAR

FALLSKÄRMAR

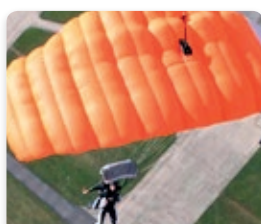
OVERALLER

HJÄLMTILLBEHÖR

GLASÖGON

TANDEM

RESERVDELAR

KLÄDER

213

år i sporten

27400

hopp

35

cuttar

21400

reservpackningar

Efter 20 år har vi en ny hemsida. Besök oss på **uffeshoppshop.se** för att köpa din utrustning. Med vår erfarna personal som tillsammans har 27400 hopp så får du den hjälp du behöver. Välkommen!

Uffes Hopp Shop AB

Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås
021-355 750
info@hoppshop.se